

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ
УКРАЇНИ

ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ ДИЗАЙНУ І МИСТЕЦТВ

Факультет «Дизайн»

Кафедра «Графічний дизайн»

Камінський Ярослав Андрійович

**МЕТОДИ ТА ПРИЙОМИ СТИЛІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ У
ВЕКТОРНИХ ІЛЮСТРАЦІЯХ НА ОСНОВІ СУЧАСНИХ ВСЕСВІТНІХ
ТЕНДЕНЦІЙ**

Кваліфікаційна робота на здобуття СВО «Магістр»

зі спеціальності 022 Дизайн

ОПП «Дизайн візуальних комунікацій»

Кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень.

Використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне джерело.

_____ Я. А. Камінський

Науковий керівник: Макарова Анна Леонідівна

Харків – 2025

ЗМІСТ

АНОТАЦІЯ.....	4
ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1 ІСТОРІОГРАФІЯ РОЗВИТКУ СТИЛІЗАЦІЇ В ІЛЮСТРАЦІЇ. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	10
1.1. Огляд наукових і професійних джерел за темою дослідження.....	10
1.2. Методи дослідження.....	15
1.3. Основні методи стилізації у сучасному цифровому мистецтві.....	18
Висновки до першого розділу.....	21
РОЗДІЛ 2 АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ВСЕСВІТНІХ ТЕНДЕНЦІЙ У ВЕКТОРНИХ ІЛЮСТРАЦІЯХ.....	23
2.1. Глобальні тенденції у векторних ілюстраціях ХХІ століття.....	23
2.2. Методики геометризації, площинності та декоративного спрощення як засоби стилізації у сучасному графічному дизайні.....	25
2.2.1. Геометризація як конструктивний спосіб організації форми.....	26
2.2.2. Площинність як принцип візуальної комунікації.....	27
2.2.3. Декоративне спрощення як стратегія стилізації.....	28
2.2.4. Поєднання трьох методик у сучасних цифрових практиках.....	29
2.3. Вплив історичних прикладів на сучасну цифрову візуальну мову.....	30
2.3.1. Наскельний живопис.....	30
2.3.2. Давньоєгипетське мистецтво.....	31
2.3.3. Середньовічний живопис.....	32
2.3.4. Японські гравюри Ukiyo-e.....	32
2.3.5. Art Deco.....	33
2.3.6. Український модернізм та національні стилізації сучасності.....	34
2.4. Інструменти адаптацій національних мотивів у сучасних світових дизайн-практиках.....	35
2.5. Аналіз українських проєктів сучасної стилізації.....	37
Висновки до другого розділу.....	41
РОЗДІЛ 3 РОЗРОБКА СЕРІЇ ВЕКТОРНИХ ІЛЮСТРАЦІЙ «UKRAINIAN YEAR».....	42
3.1. Концепція проєкту та обґрунтування вибору тематики.....	42

3.2. Візуально-графічні засоби та принципи авторського стилю.....	45
3.3. Методи стилізації українських культурних мотивів у проєкті.....	47
3.4. Розробка персонажів: персоніфікація образів, символіка, орнаменти...	50
3.5. Технічні аспекти створення ілюстрацій.....	53
3.6. Перспективи використання серії у культурних проєктах.....	55
Висновки до третього розділу.....	57
ВИСНОВКИ.....	59
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	62
ДОДАТОК А. ІЛЮСТРАЦІЇ ЗАСОБІВ СТИЛІЗАЦІЇ У МИСТЕЦТВІ.....	66
ДОДАТОК Б. ІСТОРИЧНІ ПРИКЛАДИ СТИЛІЗАЦІЇ.....	68
ДОДАТОК В. УКРАЇНСЬКІ ПРИКЛАДИ СТИЛІЗАЦІЇ.....	71
ДОДАТОК Г. ПЛАКАТИ СЕРІЇ «UKRAINIAN YEAR».....	73
ДОДАТОК Д. ВІЗУАЛЬНО-ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ.....	74
ДОДАТОК Е. ЕЛЕМЕНТИ ПЕРСОНАЖІВ.....	75
ДОДАТОК Ж. СКЕТЧІ.....	77

АНОТАЦІЯ

Kaminskyi Y. Methods and Techniques of Stylizing Ukrainian Culture in Vector Illustrations Based on Contemporary Global Trends. – Qualification work on the rights of the manuscript.

Thesis for a Master`s Degree in the specialty 022 Design, educational program «Visual Communication Design». – Kharkiv State Academy of Design and Arts. Kharkiv, 2025.

The qualification work explores the methods and techniques of stylizing Ukrainian cultural heritage within the medium of vector illustration in the context of contemporary global design trends. The theoretical part provides a comprehensive analysis of the conceptual foundations of stylization, examines its historical evolution, and identifies the key principles governing the transformation of form, symbolism, and decorative systems – from the earliest manifestations of cave art and the canon of Ancient Egyptian imagery to medieval visual traditions, Japanese ukiyo-e prints, European modernism, and Art Deco. The methodological basis for studying stylization is grounded in the works of E. Gombrich, G. Kubler, I. Melnyk, V. Mykhailenko, Y. Romanenkova, L. Tsymbala, and other leading researchers, as well as in sources dedicated to the logic of digital form-making presented by Adobe Research, CorelDRAW, and ACM Digital Library.

The research establishes that stylization of national motifs in vector graphics remains insufficiently examined in scholarly discourse, and interdisciplinary approaches to adapting Ukrainian visual heritage to contemporary digital formats are largely underdeveloped. The analysis systematizes the characteristic features of stylization – including flatness, rhythmic organization, geometric reduction, decorative emphasis, and form simplification – and defines their role in shaping the language of modern vector design.

Significant attention is devoted to the study of global and Ukrainian digital stylization practices. The thesis analyzes visual adaptations employed in projects by

gomingir, Gunia Project, and contemporary Ukrainian illustrators, identifying the principles by which ethnic motifs are transformed within technological vector environments. The research also outlines relevant contemporary trends such as modularity, minimalism, structural consistency, and color reduction, which determine the development of vector illustration in the 21st century.

The purpose of the thesis is to define scientifically grounded methods of stylizing Ukrainian cultural motifs and to apply them in the creation of an original series of vector illustrations. To achieve this aim, the study addresses the following tasks: analysis of specialized literature and historical sources; classification of stylization methods; examination of the symbolic structure of Ukrainian traditions; investigation of global design tendencies; and development of the conceptual, stylistic, and technical foundations of the author's project.

The methodological framework includes system analysis, typological and art-historical approaches, as well as methods of abstraction, modelling, structural analysis, comparison, and synthesis. These approaches made it possible to articulate a holistic model of stylizing traditional motifs within the digital medium.

The practical result of the thesis is the author's project *Ukrainian Year*, a series of twelve vector illustrations and a calendar created within a unified stylistic system that integrates traditional symbols of the Ukrainian ritual calendar with contemporary graphic principles. The project introduces an original palette of twelve colors, seasonal ornamental systems, a character design framework, and compositional models, complemented by technical solutions encompassing sketching, vector illustration, and digital layout.

The scientific novelty lies in the development of an authorial model for stylizing Ukrainian cultural heritage in vector graphics through the synthesis of historical and contemporary design approaches. The practical significance of the research is reflected in its applicability to cultural, educational, museum, tourism, media, and publishing projects, as well as its potential contribution to the development of Ukrainian national identity in the digital environment.

Keywords: stylization, vector graphics, Ukrainian culture, traditional symbolism, digital illustration, authorial style, design.

ВСТУП

Актуальність. Сьогодні, коли культура ідентичності відіграє важливу роль у візуальній комунікації, питання стилізації національних символів набуває особливої актуальності. Культурна спадщина України, багата на орнаменти, символи та народну творчість, має бути адаптована до сучасного графічного дизайну, щоб зберегти актуальність і впізнаваність. Векторна графіка, один із найпопулярніших цифрових форматів, відкриває нові можливості для збереження та поширення українських мотивів у глобальному інформаційному просторі. Візуальні медіа, соціальні мережі, рекламні та видавничі проєкти дедалі частіше звертаються до традиційних культурних елементів і переосмислюють їх у нових стилях. Це створює потребу у вивченні методів адаптації візуальної спадщини України за допомогою векторної ілюстрації. Крім того, сучасні технології та тенденції в графічному дизайні дають змогу поєднувати традиції та актуальні підходи, що не лише зберігають візуальні коди країни, а й інтегрують їх у глобальний культурний контекст. Таким чином, дослідження робить внесок у розвиток сучасного векторного дизайну, сприяє просуванню української культури за допомогою сучасних цифрових засобів і надає практичні рішення для дизайнерів, ілюстраторів і брендів, які прагнуть інтегрувати автентичні візуальні елементи у свої роботи.

Об'єкт дослідження. Процес стилізації культури у візуальному мистецтві та графічному дизайні, зокрема в адаптації традиційних символів, орнаментів та образів до сучасних цифрових форматів.

Предмет дослідження. Методи та прийоми стилізації культурної спадщини України у векторній графіці, зокрема використання сучасних векторних технік для переосмислення народних мотивів у цифровому середовищі.

Мета проєкту: дослідити та систематизувати методи стилізації культури у векторних ілюстраціях, визначити їхню ефективність та адаптацію

до сучасних цифрових тенденцій, а також розробити серію векторних ілюстрацій, що переосмислюють та адаптують традиційні українські культурні мотиви у сучасному графічному дизайні.

Завдання проєкту:

- проаналізувати літературні та візуальні джерела з теми дослідження;
- дослідити основні принципи векторної графіки та методи стилізації у цифровому середовищі;
- визначити характерні особливості українських орнаментів, символіки та кольорових рішень;
- розробити класифікацію підходів до стилізації національних мотивів у векторній ілюстрації;
- створити серію векторних ілюстрацій, що демонструють застосування виявлених методів.

Методи дослідження. Дослідження базується на методах порівняльного аналізу, систематизації та узагальнення, а також на методах художнього моделювання та експериментальної графіки. У процесі створення ілюстрацій використано комп'ютерні програми Adobe Illustrator та Figma.

Хронологічні та територіальні межі дослідження. Дослідження зосереджується на українській культурній спадщині та її трансформації в цифровому мистецтві XXI століття. Проєкт охоплює сучасні світові тенденції у векторних ілюстраціях та їхню адаптацію до стилізації української культури. Територіально дослідження фокусується на глобальному мистецькому контексті, а також на використанні українських мотивів у сучасному цифровому мистецтві.

Наукова новизна отриманих результатів:

- виявлено специфічні прийоми адаптації традиційних мотивів відповідно до актуальних дизайнерських стилів;
- розроблено рекомендації для дизайнерів щодо гармонійного поєднання українських традицій із сучасними глобальними трендами у векторному мистецтві.

Практична цінність дослідження. Результати цього дослідження відкривають широкі перспективи для фахівців різних напрямків. Дизайнери, ілюстратори та викладачі мистецтва отримають цінний інструмент для роботи, а рекламні агенції та освітні ініціативи зможуть ефективно використовувати їх у своїх проєктах. Мета – поширення української культури у сфері цифрового мистецтва, що враховує актуальні світові тренди.

Структура дослідження й об'єм дослідження. Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, переліку використаних джерел (35 позицій), альбому ілюстрацій (24 позицій). Об'єм основної частини дослідження складає 51 сторінок, повний об'єм з додатками 77 сторінок.

РОЗДІЛ 1

ІСТОРІОГРАФІЯ РОЗВИТКУ СТИЛІЗАЦІЇ В ІЛЮСТРАЦІЇ. МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Огляд наукових і професійних джерел за темою дослідження

У сучасному графічному дизайні стилізація виступає ключовим інструментом візуального узагальнення, що дає змогу інтегрувати культурні, історичні та естетичні маркери в мову сучасної ілюстрації. Ця тема стає особливо актуальною у контексті переосмислення української культурної спадщини через призму сучасних глобальних тенденцій – таких як векторна графіка, мінімалізм та цифрова адаптивність. Наукова та професійна література, присвячена дослідженню стилізації, демонструє різноманітність підходів до аналізу цього явища – від історичного аналізу до цифрової трансформації образу.

З метою створення теоретичного фундаменту для дипломної роботи було вивчено велику кількість наукових та професійних джерел. Дослідження включали праці І. Мельника [1], І. Калиновської [3], Л. Цимбали [5], Ю. Романенкової [30], В. Михайленка [2], О. Пушкар [4] та Т. Андрющенка [4]. Окрім цього, були опрацьовані роботи Ернста Гомбріха [14], Девіда Ріка [29], та Джорджа Кюблера [24], а також публікації, розміщені на платформі Adobe Research [17; 18; 19]. Також були використані матеріали з ресурсів CorelDRAW [16], The Art Story [11], Tate Britain [8], Park West Gallery [9], Deco London [20] та ACM Digital Library [34], PubMed Center [35], OwlCation [6], та статті доктора Лорен Кілрой-Евбанк [23]. Опрацювання цих джерел допомогло сформуванню всебічного уявлення про природу стилізації, її методологічні підходи та зміни, які вона зазнає у сфері векторної графіки та культурної спадщини.

Дослідники стилізації у мистецтві відзначають її здатність бути формотворчим методом ідентичності, впізнаваності, наративності. У своїй роботі «Стилізація як формуючий метод індивідуальної манери живописця» Ю. Романенкова окреслює стилізацію як засіб художнього узагальнення, що дозволяє митцю створити унікальний візуальний код [30]. Вона звертає увагу на формотворчу силу декоративних спрощень, а також на залежність стилізації від культурного бекграунду митця, що є важливим при роботі з українськими традиційними елементами.

Дуже важливими для цього дослідження є праці, присвячені трансформації національних мотивів у сучасному дизайні. Так, І. Мельник у статті «Роль українського народного орнаменту в графіці модерну» проводить паралелі між традиційною декоративністю українського орнаменту та європейським модерном. В дослідженні зазначено, що саме через стилізацію архаїчних форм українська графіка змогла долучитися до європейського контексту [1]. Подібну думку розвиває також І. Калиновська, аналізуючи адаптації традицій у сучасному брендовому дизайні. Її спільна робота з Х. Нагорняк на прикладі бренду GOMINGIR демонструє, як елементи етнічного стилю перетворюються на частину сучасної візуальної мови через стилізацію [3]. У схожому ключі працює і Л. Цимбала, яка у статті «Трансляція національних традицій в сучасних дизайн-практиках» досліджує способи перенесення елементів української культурної спадщини у сучасні дизайнерські об'єкти, зокрема через декоративне переосмислення форм, колористики та символіки [5].

Теоретичні засади сучасної стилізації також висвітлюються у підручнику «Ілюстрування» (О. Пушкар, Т. Андрющенко), де автори аналізують техніки графічного спрощення та декоративності, необхідні для формування впізнаваних візуальних образів [4]. Праця В. Михайленка «Стилізація природних форм у графічному дизайні та рекламі» містить розгорнутий аналіз типів перетворення природних об'єктів у площині

декоративної ілюстрації, з акцентом на методи абстрагування, геометризації та площинної композиції [2].

З огляду на векторну графіку як інструмент стилізації, варто звернутися до джерел, які аналізують її технічну та історичну еволюцію. Оглядова стаття компанії CorelDRAW «History of Vector Graphics» подає послідовність розвитку векторної мови – від ранніх комп'ютерних інтерфейсів до сучасного дизайну [16]. Вектор розглядається не тільки як технічне рішення, але й як стиль, що передбачає лаконічність, площинність та модульність. Стаття «Interactive Flexible Style Transfer for Vector Graphics» від ACM Digital Library демонструє, як саме векторні форми стають основою для переносу художніх стилів, підкреслюючи можливість поєднувати традиційне з новітнім [34]. Серед праць, що висвітлюють технічну та історичну еволюцію векторної графіки, варто згадати монографію Девіда Піка «Vector Graphics», яка розкриває принципи формування векторних зображень, їх історичний розвиток, математичне підґрунтя та дизайнерські трансформації [29]. У поєднанні з матеріалами від CorelDRAW та ACM Digital Library ця книга формує цілісне уявлення про становлення векторної мови візуальної комунікації.

Ключову роль у розумінні загального поняття стилізації відіграють праці Ернста Гомбріха «Art and Illusion» та Джорджа Кюблера «The Shape of Time». Гомбріх аналізує, як художники змінюють реальність через схеми та умовні знаки [14], а Кюблер описує, як стиль і форма змінюються в історичному часі, формуючи візуальну мову кожної епохи [24]. Ці теоретичні дані дають змогу краще осмислити, як векторна ілюстрація адаптує історичні візуальні коди до мови цифрового середовища.

Окремо варто згадати дослідження, що стосуються сприйняття стилю візуального мистецтва. Так, у статті «Zooming in on Style» від PubMed Central представлено емпіричне вивчення того, як глядачі розпізнають стилістичні особливості картин, навіть коли вони бачать лише фрагменти зображення [35]. Цей матеріал підкреслює важливість стилістичних маркерів – контурів,

колористики, текстури – які так само формують візуальний образ у векторній стилізації.

Уваги заслуговують й джерела, що висвітлюють трансформацію стилізації в цифрову епоху. Серія статей з дослідницької платформи Adobe Research описує етапи розвитку стилізації зображень – від ручних художніх технік до сучасних алгоритмів нейромережевого переносу стилю [17; 18; 19]. Ці матеріали допомагають краще зрозуміти загальні принципи цифрової стилізації та контекст, у якому сьогодні функціонує векторна ілюстрація. Хоча мова не йде безпосередньо про векторну графіку, подані підходи ілюструють, як цифрові технології змінюють логіку візуальної мови, до якої належить і векторна стилізація.

Важливим джерелом розуміння принципів стилізації також виступають дослідження впливу історичних культур на графіку. Наприклад, сайт The Art Story пропонує розділ, присвячений печерному мистецтву [11], а платформа Deco London аналізує вплив японських гравюр на ар-деко [20] – це дає змогу простежити, як від стародавніх площинних символів ми приходимо до мінімалізму в сучасному дизайні.

У контексті дослідження стилізації як переосмислення культурної спадщини варто звернутися до прикладів з історії мистецтва, які демонструють, як художники трансформували традиційні візуальні мови в авторські стилістичні системи. Так, Кассандр, чия творчість докладно висвітлена в огляді OwlCation, переосмислював античні композиційні принципи та поєднував їх із геометрією ар-деко, створюючи візуальні метафори через архітектурну плакатність [6]. Обрі Бердслі, як докладно представлено на сайті Tate Britain, звертався до японської гравюри та готичного ілюстрування, що дало його графіці чітку площинність, ритм лінії та контрастність [8]. Ерте, про якого йдеться в матеріалі Park West Gallery, сполучав декоративність модерну зі східною орнаментикою, створюючи естетику витонченості, стилізованого силуету та декоративного кольору [9]. Також прикладом культурної стилізації у масовому мистецтві є творчість

студії Walt Disney, зокрема художнє оформлення мультфільму «Спляча красуня». Як зазначено в аналітичному огляді доктора Лорен Кілрой-Евбанк, художники студії цілеспрямовано стилізували середньовічні гобелени, зберігаючи площинність, декоративність та ритмічність. Така візуальна мова переконливо демонструє, як історичне мистецтво може адаптуватися до анімаційного формату – і, зрештою, до подальшої трансформації у векторній ілюстрації [23].

Хоча ці митці не працювали у векторній графіці, їхні підходи до стилізації безпосередньо вплинули на візуальну мову, яка сьогодні реалізується в цифровому форматі. Їхні роботи – яскраві приклади того, як художній синтез культурних впливів через стилізацію може стати основою нового стилю. Саме ці принципи – площинність, контур, декоративна композиція – згодом стали базовими рисами векторної стилізації у цифровому дизайні.

Отже, аналіз опрацьованих джерел дозволяє сформувати комплексне уявлення про теоретичну базу дослідження. У науковій, публіцистичній та навчальній літературі розкрито: а) основні методи стилізації в образотворчому мистецтві, зокрема декоративне спрощення, площинність, геометризацию, трансформацію природних форм (Ю. Романенкова [30], В. Михайленко [2], Е. Гомбріх [14]); б) особливості адаптації традиційної української візуальної культури до умов сучасного дизайну (І. Мельник [1], Х. Нагорняк [3], І. Калиновська [3], Л. Цимбала [5]); в) історію становлення векторної графіки як технічного й художнього інструмента (CorelDRAW [16], Девід Пік [29], ACM Digital Library [34]); г) трансформацію стилізації у цифрову добу, включно з впливом алгоритмів штучного інтелекту та принципами цифрового сприйняття стилю (Adobe Research [17-19], PMC [35]).

Окрему увагу у джерелах приділено прикладам художньої стилізації культурних кодів у творчості Кассандра, Бердслі, Ерте та Діснея – як зразків переосмислення історичних форм у комерційному ілюстративному мистецтві

(матеріали з Owlcation [6], Tate Britain [8], Park West Gallery [9], Лорен Кілрой-Евбанк [23]). Також проаналізовано практики трансляції національних візуальних елементів у сучасних дизайн-проектах, зокрема бренд-дизайні.

Водночас у наявних джерелах стилізація у векторній ілюстрації висвітлюється лише частково або побіжно, без глибокого системного аналізу. Крім того, спостерігається недостатня увага до прикладного аналізу методів, адаптованих саме до української культурної спадщини.

Таким чином, зібраний теоретичний матеріал окреслює рамки теми, формує наукове підґрунтя для подальшого дослідження і підтверджує актуальність аналізу методів та прийомів стилізації української культури у векторному форматі, що і становить завдання наступних розділів дипломної роботи.

1.2. Методи дослідження

Для досягнення мети дипломної роботи – визначення методів і прийомів стилізації української культури у векторних ілюстраціях на основі сучасних світових тенденцій – було застосовано комплекс дослідницьких методів, що поєднують підходи мистецтвознавчого, візуально-аналітичного та проектного характеру. Зокрема, в роботі використано системний підхід, аналітичний метод, типологічний метод, метод систематизації, а також методи абстрагування, реконструкції та моделювання, що разом дозволили сформувати цілісну структуру дослідження.

Системний підхід відкрив перспективу розглядати стилізацію як багатогранне явище, народжене на перетині культурної спадщини, історичного контексту та сучасного цифрового візуального простору. У рамках цієї методології стилізація досліджується не як окрема техніка, а як

результат взаємодії різних шарів – етнокультурного, естетичного, графічного, технологічного. Такий погляд дав можливість сприйняти стилізацію як механізм збереження культурної пам'яті, переосмислення візуального надбання та конструювання нових образів у контексті глобального дизайнерського дискурсу.

Метод *систематизації* був застосований задля впорядкування наявних теоретичних знань та візуальних прикладів. Це сприяло побудові логічної структури викладу: від аналізу історичних джерел та традицій, шляхом розгляду трансформацій стилізації у графіці модерну та постмодерну, до практичного аналізу робіт сучасних векторних ілюстраторів. Така послідовність дала змогу сформулювати чітку аргументацію на підтримку стилізації як засобу осмислення культурної спадщини у дизайні.

Аналітичний метод було застосовано на кожному етапі дослідження: від вивчення наукових праць та огляду художньої практики українських і зарубіжних ілюстраторів до аналізу змін культурних кодів у студентських векторних роботах. Зосереджено було увагу на детальному розгляді конкретних випадків стилізації – як історичних, так і сучасних – для виявлення візуальних особливостей, вивчення тенденцій трансформацій та розуміння логіки переосмислення образу. Цей метод надав можливість глибше зрозуміти процес адаптації культурних форм до сучасних технологічних реалій.

Типологічний метод був використаний для класифікації стилізаційних прийомів, які застосовуються у векторній графіці. До них відносяться, зокрема: спрощення форми, площинність зображення, декоративність, навмисне порушення природних пропорцій, стилізація кольору, світла та фактури. За допомогою типологічного аналізу вдалося систематизувати ці методи, зважаючи на їх функціональні та візуальні характеристики, що сприяє кращому розумінню ефективності кожного засобу у конкретному стилістичному напрямку. Крім того, типологія дозволила виявити взаємозв'язки між історичними формами стилізації (наприклад, у японських

гравюрах, давньоєгипетських фресках, середньовічній готичній пластиці) та їх сучасними відповідниками в цифровій графіці.

Метод *реконструкції* виявився корисним для з'ясування логіки конструювання та стилізації історичних зображень. Зокрема, це спроба «розгадати» художні принципи минулих періодів, таких як Середньовіччя, Стародавній Єгипет, античність, японське мистецтво. Завдяки аналізу форм, ритмів, ідей та обставин зображення, стало можливим визначити, які елементи та з яких причин залишаються релевантними для сучасного дизайну, а також як їх трансформувати, не втрачаючи ідентичності.

Методи *абстрагування* й *моделювання* набули ключового значення в практичній площині дослідження. Створюючи стилізовані векторні ілюстрації, що базувалися на історичних зразках, виявилось потрібним виділити основні візуальні властивості (силует, ритм, структуру), відкинути деталі й другорядні складники, зосередившись на глибинному образі. Абстрагування посприяло формуванню зручної для графіки мови візуальних знаків, а моделювання – випробуванню різноманітних варіацій стилізації у векторному середовищі, беручи до уваги технічні здібності цифрових редакторів і сучасні тенденції.

Метод *екстраполяції* було використано задля передбачення перспективних напрямків розвитку стилізації української культури в сучасному графічному дизайні. На основі аналізу історичних форм та сучасних трендів (мінімалізм, плоский дизайн, динамічна іконографія), було згенеровано припущення щодо можливої адаптації традиційних мотивів у майбутньому. Цей підхід дозволяє оцінити потенціал векторної стилізації не тільки як спосіб переосмислення минулого, а й як інструмент для створення нових культурних наративів крізь призму дизайну.

Отже, використаний комплекс методів дослідження, а саме: системний, аналітичний, типологічний, а також методи систематизації, абстрагування, моделювання, реконструкції та екстраполяції, дав змогу всебічно проаналізувати феномен стилізації української культури у векторних

ілюстраціях. Застосування вищезгаданих підходів сприяло як поглибленому теоретичному дослідженню джерел, так і практичному моделюванню стилізованих образів, базуючись на історичних формах. Це заклало надійне методологічне підґрунтя для подальших досліджень та обґрунтування дизайнерських рішень у наступних розділах дипломної роботи.

1.3. Основні методи стилізації у сучасному цифровому мистецтві

Стилiзацiя в сучасному цифровому мистецтві виступає одним із ключових методів художнього узагальнення, який дозволяє трансформувати реальні форми у виразні візуальні образи, придатні до використання в умовах цифрового середовища. Її сутність полягає не лише у спрощенні або декоративній обробці форми, а в цілеспрямованому перетворенні зорового досвіду в структуровану систему знаків, що відповідає певній художній традиції чи авторській манері.

Одним із базових методів виступає спрощення форми. Е. Гомбріх, аналізуючи механізми зорового сприйняття, показує, що художник ніколи не відтворює реальність «з нуля», а спирається на попередньо сформовані схеми й зразки, до яких «підтягує» нові враження [14, с. 75–78]. У цьому контексті стилізація постає як процес відбору суттєвих ознак форми й відкидання другорядних деталей, що дозволяє досягти впізнаваності образу при одночасному високому ступені умовності. Дж. Кублер, розглядаючи історію візуальних форм як послідовність морфологічних серій, додатково підкреслює, що будь-яка стилізація включена в ширший ланцюг варіацій, де кожен новий образ є модифікацією раніше сформованих структур [24, с. 7–8].

Із спрощенням тісно пов'язана геометризація – метод, що передбачає перетворення природних, органічних форм на системи, побудовані за принципами геометричних фігур та модулів. У статті В. Михайленко та С.

Прищенко геометризація трактується як один із провідних прийомів стилізації природних форм у графічному дизайні та рекламі: виділення ключових об'ємів, узагальнення силуету, підпорядкування деталей ритмові основних конструктивних елементів [2, с. 125,127]. Подібне узагальнення форм не лише підсилює декоративність, але й полегшує адаптацію зображення до різних носіїв та форматів.

Особливої ваги геометризація набуває в контексті векторної графіки, де будь-який об'єкт описується за допомогою математичних кривих і параметрів, а не піксельної сітки. Девід Рік підкреслює, що векторне зображення за своєю природою тяжіє до чистих контурів, локальних плям і чітких геометричних співвідношень, що робить його природним середовищем для реалізації стилізованих рішень [29, с. 1–4]. Історичний огляд розвитку векторних інструментів у середовищі CorelDRAW також засвідчує, що еволюція програмного забезпечення рухалася в напрямі розширення можливостей роботи з кривими, заливками, модульними формами та повторюваними елементами [16].

Ще одним визначальним методом є площинність, яка передбачає відмову від ілюзії просторової глибини на користь акценту на площинній організації зображення. У навчальному посібнику О. Пушкара наголошується, що навіть один елемент, розміщений в межах площини, здатний зосереджувати на собі увагу глядача, а зміст композиції значною мірою визначається не стільки об'ємним моделюванням, скільки розташуванням елементів у полі аркуша та організацією зорового центру [4, с. 9]. Для цифрової ілюстрації, яка часто працює з локальним кольором, силуетом та ритмікою плям, площинність стає основою формування виразної графічної мови.

Важливу роль у стилізації відіграє також декоративне спрощення, орієнтоване на підкреслення орнаментальних, ритмічних та символічних складових зображення [10]. Ю. Романенкова, аналізуючи творчість сучасного українського живописця, розглядає стилізацію як стилеутворюючий

інструмент, що дозволяє художнику вибудувати впізнавану індивідуальну манеру через повторювані мотиви, узагальнені форми та цілісну систему кольорових і пластичних рішень [30, с. 83–85]. У такому розумінні декоративність не є лише прикрасою, а стає способом структурування візуального простору й закріплення певних смислових акцентів.

У сучасному цифровому середовищі до традиційних методів додаються алгоритмічні підходи до стилізації, пов'язані з використанням машинного навчання та нейронних мереж. Аналітичні матеріали Adobe Research демонструють, що алгоритми перенесення стилю можуть виділяти характерні ознаки певної манери – лінію, контури, ритм, колірні співвідношення – та переносити їх на нові зображення, у тому числі з орієнтацією на векторні форми [17; 18; 19]. Подальші розробки в галузі інтерактивної стилізації вказують на можливість гнучкого керування такими параметрами, як ступінь спрощення, насиченість декоративних елементів чи варіативність контурів, у режимі діалогу користувача з системою [34].

До числа актуальних підходів належить і модульність, яка передбачає побудову зображень на основі повторюваних елементів або формальних «модулів». Дослідження, присвячені сприйняттю стилю та деталізації зображень, показують, що цілісність стилю часто зумовлюється саме повторенням характерних фрагментів, які глядач легко впізнає навіть при частковому відтворенні [35]. У цифровому дизайні модульність забезпечує можливість створення серій ілюстрацій із єдиною стилістичною логікою, що особливо важливо для систем, де візуальні образи мають функціонувати узгоджено в різних форматах і носіях.

Отже, до основних методів стилізації в сучасному цифровому мистецтві належать спрощення форми, геометризація, площинність, декоративне спрощення, модульність та алгоритмічні підходи. Їхнє поєднання формує теоретичну та практичну базу для створення цілісних візуальних систем, у яких традиційні художні принципи поєднуються з технологічними можливостями векторної графіки й комп'ютерної обробки зображень. Ці

методи визначають характер сучасної стилізованої ілюстрації та задають рамки для подальшого аналізу історичних і національних візуальних традицій у наступних підрозділах.

Висновки до першого розділу

В межах першого розділу дипломної праці було зібрано та проаналізовано наукову, публіцистичну та фахову літературу, що розглядає методи й техніки стилізації, особливості трансформації культурних маркерів у сучасному дизайні, а також історію та естетику векторної графіки. Встановлено, що стилізація в образотворчому мистецтві розуміється як інструмент спрощення, інтерпретації та узагальнення візуальних форм. В працях Ю. Романенкової [30], В. Михайленка [2], Е. Гомбріха [14] та інших дослідників представлено глибокий аналіз художніх прийомів стилізації, як-от: площинність, геометризація, порушення природних пропорцій, декоративність та інші. Висвітлено специфіку адаптації традиційної української візуальної культури до умов сучасного графічного дизайну, зокрема у працях І. Мельника [1], І. Калиновської [3], Х. Нагорняк [3], Л. Цимбали [5].

Було також проведено аналіз наукових розвідок, які освітлюють фази формування та художню сутність векторної графіки, починаючи з її технічної основи й аж до сучасного цифрового арсеналу. У роботах Девіда Піка [29], матеріалах CorelDRAW [16] та ACM Digital Library [34] наголошується на лаконічній мові вектора як особливо дієвого середовища для стилізації. Окрім цього, було розглянуто еволюцію стилізації в цифрову еру та її психологічне сприйняття за матеріалами Adobe Research [17; 18; 19] та дослідженням на платформі PMC [35], що дало змогу досягнути принципи сучасної візуальної комунікації.

Окрему увагу зосереджено на аналізі творчості художників, що сміливо трансформували історичні стилі в графічному мистецтві: Кассандр, Бердслі, Ерте, а також митців, які працювали у студії Walt Disney. На прикладі їхніх робіт розглянуто вплив історичних джерел – японських гравюр, середньовічних гобеленів, єгипетського малярства, грецького вазопису – на сучасні стилістичні рішення в мистецтві, які пізніше стали базою для створення векторної ілюстрації.

Проведене джерелознавче вивчення продемонструвало: незважаючи на те, що тематику стилізації у мистецтві та дизайні розглянуто досить детально, аспект стилізації саме у векторній графіці представлений тільки фрагментарно – переважно у вигляді технічних оглядів або окремих прикладів. Відсутній всебічний аналіз методів стилізації, пристосованих до сучасного цифрового простору й, зокрема, до української культурної спадщини.

У цьому розділі також було визначено та пояснено методологічну платформу дослідження. Обрання методів, зокрема системного, аналітичного, типологічного, а також методів абстрагування, реконструкції, моделювання та екстраполяції, сприяло не тільки становленню теоретичного фундаменту, але й створенню практичного інструментарію для майбутнього аналізу та авторського трактування. Зазначені методи надали можливість оперувати одночасно з текстовими джерелами, історичними візуальними матеріалами та сучасними дизайнерськими підходами.

Підсумовуючи, матеріали першого розділу створюють комплексне підґрунтя для практичного вивчення методів та прийомів стилізації української культури у векторній графіці, що й буде предметом аналізу в наступних розділах даної праці.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ СУЧАСНИХ ВСЕСВІТНІХ ТЕНДЕНЦІЙ У ВЕКТОРНИХ ІЛЮСТРАЦІЯХ

2.1. Глобальні тенденції у векторних ілюстраціях ХХІ століття

Векторна ілюстрація у ХХІ столітті стала одним із ключових засобів формування глобальної візуальної мови. Її універсальність, базована на математичних кривих та масштабованості, дала можливість для широкої адаптації у цифрових сервісах, комунікаціях і брендингу. Науковий аналіз сучасних джерел та візуальних практик дозволяє виокремити кілька системних тенденцій, які визначають характер векторної графіки сьогодні.

Однією з фундаментальних тенденцій є уніфікація глобальної візуальної мови, спричинена домінуванням великих цифрових платформ. Уніфікація проявляється у стандартизації ліній, силуетів, пропорцій та кольорових систем. Ця тенденція виявляється не лише у корпоративних продуктах, а й у незалежних дизайнерських практиках, що тяжіють до лаконічних форм, мінімуму деталей та виразних кольорових ритмів [10]. Як зазначає Гомбріх, зорове сприйняття людини природно прагне до впорядкування образів і відбору суттєвих структур [14, с. 6–9], тому глобальний мінімалізм став універсальною мовою цифрового простору.

Паралельно з цим у сучасній ілюстрації формується тенденція ревізії flat-стилю. Якщо у 2010-х роках flat design будувався на абсолютній площинності, то нині у світових практиках домінує «semi-flat» поєднання площинної форми з мінімальним тональним моделюванням, градієнтами та м'якими переходами. Алгоритмічні підходи Adobe демонструють, що система стилізації сьогодні працює не через повне спрощення, а через контрольовані

відхилення від плоскої структури [17; 18; 19], що дозволяє створювати більш виразні, але все ще стандартизовані зображення.

Суттєвою є й тенденція до декоративного неомодернізму – повернення декоративності, орнаментальності та ремісничих мотивів у межах векторної естетики. Це проявляється у симетричних композиціях, чітких вертикалях, контрастах та декоративних патернах, які знову входять у глобальний візуальний тренд.

Зростаючий інтерес до історичних стилів формує ще одну тенденцію – «глобальний історизм» у цифровому мистецтві. Дизайнери активно звертаються до середньовічної лінійності та площинності [13; 25], до японської гравюри *ukiyo-e*, де поєднані орнаментальна площинність та символічність [7; 33], а також до модерністичної стилістики Кассандра [6; 32]. Це дозволяє створювати стилі, які спираються на візуальні архетипи минулого, але працюють у сучасному технологічному контексті.

Однією з найпомітніших тенденцій є серійність та модульність ілюстрацій, що пов'язано зі зростанням значення дизайн-систем. Дослідження в галузі сприйняття стилю доводять, що повторювані модулі формують стабільність та впізнаваність авторського стилю [35], а масштабування векторних форм дозволяє легко розширювати серії персонажів, іконок або постерів. Модульність стає основою побудови цілісних візуальних мов, які адаптуються до веб-інтерфейсів, мобільних застосунків та бренд-комунікацій.

Ще одна тенденція – культурна гібридизація, тобто поєднання локальних традицій із глобальною стилістикою. Японські мотиви у сучасному ар-деко, українські орнаментальні стилізації у світових *fashion*-проектах, такі як *Gunia Project* [28], або інтерпретації народної символіки у цифрових плакатах Логачової [27], демонструють, що векторна мова здатна транслювати культурні коди у сучасному форматі. Це корелює з тезами Цимбали про трансляцію національних традицій через сучасні дизайн-практики [5, с. 97].

Важливе місце у глобальних тенденціях займають алгоритмічні та нейромережеві інструменти стилізації. Розробки Adobe Research показують, що алгоритми векторизації та перенесення стилю навчилися працювати не лише з кольором, але й з контуром, пропорціями та пластикою ліній [17; 18; 19]. Це створює нові форми співпраці між дизайнером і технологією: художник визначає композицію та образність, а алгоритм допомагає структурувати стилістичні параметри.

Не менш показовою тенденцією є зростання емоційної наративності у векторній ілюстрації. Навіть у межах мінімалістичної форми сучасні ілюстратори намагаються передати настрій, характер персонажа або атмосферу сцени. Це пов'язано з глобальним розвитком storytelling-дизайну та популярністю серійних персонажів, що відображають соціальні або культурні теми.

Підсумовуючи, сучасні глобальні тенденції у векторній ілюстрації XXI століття формуються у полі напруження між мінімалізмом і декоративністю, технологічністю та історизмом, глобальною уніфікацією та культурною унікальністю. Аналіз світових джерел показує, що векторна мова сьогодні розвивається не як набір технічних прийомів, а як комплексна система візуальної комунікації, здатна поєднувати стандартизацію та індивідуальність. Ці процеси створюють підґрунтя для подальшого осмислення методів стилізації та національної ідентичності, що розглядатимуться у наступних підрозділах.

2.2. Методики геометризації, площинності та декоративного спрощення як засоби стилізації у сучасному графічному дизайні

Методики геометризації, площинності та декоративного спрощення становлять ключові інструменти стилізації у сучасному цифровому дизайні.

На відміну від технологічних принципів векторної графіки, ці методики не є технічними процедурами – вони формують візуально-композиційну логіку, яка визначає характер зображення, його стильову мову, ритміку та семантичну структуру. У цьому підпункті розглянемо, як саме ці методичні підходи застосовуються у сучасній практиці дизайну, на рівні композиції, пропорцій, інтерпретації мотивів та побудови авторських систем.

2.2.1. Геометризація як конструктивний спосіб організації форми

Геометризація у векторній ілюстрації не зводиться до простого «спрощення» об'єктів – вона виступає системою побудови форми через базові геометричні модулі та взаємодію структурних елементів. Михайленко підкреслює, що геометричне мислення дозволяє перетворювати складні природні форми у структуровані образи, які читаються як цілісні та впорядковані [2, с. 125,127]. Це має прямий вплив на композицію: форми стають конструктивними, їх можливо масштабувати, комбінувати, повторювати, утворюючи модульні системи.

У сучасній практиці геометризація найчастіше проявляється через:

- **Модульні сітки.** У роботах, орієнтованих на дизайн-системи, композиція формується через чіткі пропорційні блоки, що забезпечують повторюваність та послідовність стилю [35].
- **Синтез об'єктів із простих форм.** Більшість векторних ілюстраторів ХХІ ст. конструюють персонажів та предмети з комбінацій кіл, еліпсів, трикутників, прямокутників. Це робить стиль впізнаваним та адаптивним.
- **Геометричний принцип ритму.** Геометризація визначає структуру ритму – повторення модулів, чергування форм, симетрію та рівновагу. У цьому можна простежити вплив модернізму та

стилістики Кассандра, де геометрія виступає основою композиційного мислення (рис. А.1.).

- **Актуальність геометрії у цифровому контексті.** Векторна графіка технічно вибудована на кривих і точках, тому геометризація стала «природною» мовою цифрового середовища. Дослідження Adobe доводять, що алгоритми найкраще працюють саме зі структурно впорядкованими формами, і чим «чистіша» геометрія, тим точніше результати стилізації [17; 18; 19].

Таким чином, геометризація у сучасному графічному дизайні – це не лише художній прийом, а спосіб конструювання логіки стилю, що робить його системним, контрольованим і легко масштабованим.

2.2.2. Площинність як принцип візуальної комунікації

Площинність – це методика побудови зображення без ілюзії глибини, де всі об'єкти взаємодіють у межах однієї площини. Пушкар відзначає, що площинність створює декоративну цілісність, підсилює ритміку та дозволяє формувати структуру зображення як орнаментальну систему [4, с. 9–12].

У сучасних цифрових практиках площинність забезпечує:

- **Максимальну читабельність.** Площинна композиція добре працює у вебi, мобільних застосунках та соціальних мережах – там, де зображення переглядаються в малих розмірах і з мінімальним часом уваги.
- **Контроль над візуальними акцентами.** Відсутність глибини дозволяє дизайнеру керувати увагою за рахунок контрастів форми, кольору та ритму.
- **Створення декоративного ритму.** Площинність дозволяє вибудовувати композиції за принципом орнаментальних площин, де

повторювані елементи формують загальний стиль – тенденція, актуальна у світових цифрових проєктах і підживлена інтересом до історичних декоративних стилів [8; 9].

- **Переосмислення історичних джерел.** Площинність сучасної графіки нерідко перегукується з естетикою середньовічних манускриптів та японських гравюр, де контур і декоративні площини створюють композиційний баланс (рис. А.2., рис. А.3.). Дизайнери адаптують ці принципи через векторні інструменти, перетворюючи традиційні площини на сучасні модулі стилізації.

Площинність у ХХІ ст. виконує не лише декоративну, а й семантичну функцію: вона робить стиль «мовою», зрозумілою глобальній аудиторії, незалежно від культурного контексту.

2.2.3. Декоративне спрощення як стратегія стилізації

Декоративне спрощення – це методика, що ґрунтується на трансформації складних мотивів у ритмічні, впізнавані елементи [10]. На відміну від мінімалізму, декоративне спрощення не відкидає деталі повністю – воно зводить деталі до символів, які зберігають культурний або емоційний зміст.

Романенкова підкреслює, що декоративність у сучасному дизайні – це спосіб формування ідентичності через повторювані мотиви [30, с. 83–85]. Саме векторний формат дозволяє створювати такі мотиви модульно, масштабувати їх та комбінувати у складні системи.

Декоративне спрощення реалізується через:

- **Редукцію складних форм до символів.** Мотиви рослин, тварин, архітектури або культурні елементи перетворюються на стилізовані

модулі, що зберігають характер об'єкта, але позбавлені натуралізму [30, с. 83–85].

- **Орнаментальне мислення.** Декоративні модулі комбінуються в ритмічні послідовності – це характерно як для Art Deco (рис. А.4.), так і для українських народних традицій, описаних у дослідженнях Мельник та Цимбали [1; 5].
- **Змішання декоративності з мінімалізмом.** Сучасні дизайнери часто поєднують мінімалістичні форми з виразними декоративними акцентами, створюючи стилі, які працюють у глобальному культурному контексті, але мають локальні корені.
- **Цифрове переосмислення національних стилів.** Проекти Gunia Project [28], як і роботи Логачової [27], демонструють, як декоративне спрощення перетворює традиційні мотиви на сучасні композиції. У дослідженнях Цимбали явище подається як «трансляція традицій через сучасні форми» [5, с. 96–97].

Таким чином, декоративне спрощення є способом узгодити локальну культурну символіку та універсальну візуальну мову, що робить його одним із ключових засобів сучасної стилізації.

2.2.4. Поєднання трьох методик у сучасних цифрових практиках

Комбінування геометризації, площинності та декоративного спрощення у сучасному дизайні створює стилістичні системи, що відповідають одночасно:

- вимогам глобальної візуальної уніфікації;
- культурним особливостям;
- технологічним можливостям векторних редакторів;
- потребі у серійності та адаптивності.

Отже, геометризація, площинність та декоративне спрощення – це три базові методики, які визначають сучасну стилізацію у графічному дизайні. Вони не існують окремо, а функціонують як єдина система, що формує композицію, ритміку, структуру та культурний зміст зображення. Саме ці методики дозволяють дизайнерам XXI століття створювати стилістично впізнавані, модульні, адаптивні та культурно релевантні візуальні рішення, які поєднують традиції та цифрову інноваційність.

2.3. Вплив історичних прикладів на сучасну цифрову візуальну мову

Розвиток сучасної цифрової стилізації має глибоке історичне коріння: візуальні принципи, сформовані у різних культурах та епохах, продовжують впливати на дизайн XXI століття. Хронологічний аналіз історичних стилів дозволяє побачити, як первинні уявлення про форму, площину, ритм та символізм трансформувалися й інтегрувалися у сучасну векторну мову. У цьому підрозділі розглянуто ключові історичні приклади – від наскельних зображень до українського модернізму – та визначено їхнє значення для формування естетики цифрової ілюстрації.

2.3.1. Наскельний живопис

Наскельні малюнки є першою формою візуальної комунікації, де зображення функціонувало як символічний код (рис. Б.1.). Для печерного живопису характерні силуетність, локальність форми, акцент на контурі та узагальнення руху [11]. Ці риси впливають на сучасну цифрову стилізацію,

зокрема на техніку контурного силуетного зображення у логотипах, піктограмах та іконографії.

Силуетність як принцип дозволяє передавати максимум інформації мінімальними засобами – і ця логіка безпосередньо лежить в основі flat-стилю, моушн-піктограм та сучасних UI-ілюстрацій.

2.3.2. Давньоєгипетське мистецтво

Давньоєгипетська візуальна система – одна з найбільш структурованих в історії (рис. Б.2.). Її визначають:

- строга площинність [12];
- канонічність поз [12];
- ритмічне повторення елементів [12];
- ієрогліфічне мислення форми [12].

Єгиптяни вибудовували фігури на основі модульної сітки, де пропорції тіла стандартизувалися для послідовності стилю [22].

Цей підхід перегукується з сучасними дизайн-системами, де персонажі будуються за повторюваними схемами та модульними пропорціями. Також у сучасних векторних ілюстраціях активно наслідується площинна побудова та відсутність перспективи – це створює декоративний та символічний ефект, характерний для єгипетської пластики.

2.3.3. Середньовічний живопис

Середньовічний живопис (рис. Б.3.) вирізняється орнаментальністю, домінуванням лінії, іконичністю образів, площинністю тла, а також ритмічними композиційними структурами [13].

У історичних джерелах зазначено, що середньовічні художники прагнули не до реалістичного простору, а до символічної структури, де кожен елемент має змістову функцію [25].

У статті про вплив середньовічних стилів на візуальну культуру Disney підкреслено, що саме ця декоративна ритміка та площинність, а також контурна стилізація, стали основою сучасної декоративної ілюстрації [23].

Для цифрового дизайну середньовічний стиль важливий тим, що демонструє, як декоративний контур і площинний візуальний код можуть бути використані для створення яскравої образності без натуралізму. Його вплив простежується у сучасних стилях, орієнтованих на декоративний flat з орнаментальними елементами.

2.3.4. Японські гравюри Ukiyo-e

Ukiyo-e (рис. Б.4.) суттєво вплинув на глобальну візуальну мову. Визначають наступні ключові ознаки стилю:

- площинність [33];
- чіткий контур [33];
- локальний колір [33];
- ритмічна композиційність [33];
- асиметрія і мінімалізм деталей [33].

Гравюри Ukiyo-e формують особливий підхід до пластики лінії – вона не лише обмежує форму, але й виконує декоративну функцію [26].

Важливо також підкреслити, що японські гравюри здійснили вплив на модерністичні європейські стилі, з яких пізніше сформувалася декоративна векторна стилістика [33].

В сучасній цифровій ілюстрації спадщина гравюр проявляється у:

- flat-композиціях без тіней;
- колірних блоках;
- декоративних хвилеподібних ритмах;
- силуетному трактуванні персонажів.

Стиль можна по праву вважати одним із «прабатьків» сучасного flat-підходу.

2.3.5. Art Deco

Art Deco (рис. Б.5.) – один із найбільш впізнаваних стилів XX століття, який активно впливає на сучасні векторні ілюстрації. Стиль має наступні ключові риси:

- геометризація форм [20];
- симетрія [20];
- елегантні видовжені пропорції [20];
- декоративний ритм [20].

Саме японські гравюри, про які йшлося вище стали одним з джерел Десо-естетики, а отже цей стиль поєднує європейську геометричну культуру з декоративною східною площинністю [20].

Art Deco мав сильну орієнтацію на плакатність, стрімкі лінії та графічні силуети, що безпосередньо споріднено з сучасною векторною стилізацією [20].

Сьогодні стиль впливає на векторні плакати, брендинг, модні ілюстрації та календарну графіку через свої властивості – геометричну ритміку, стилізовану елегантність та декоративні патерни.

2.3.6. Український модернізм та національні стилізації сучасності

Український візуальний модернізм XX–XXI століть формує унікальну систему стилізації, яка активно впливає на сучасні цифрові проекти.

У матеріалі Ukrainian Art Library наголошується, що Георгій Нарбут створив національну графічну школу, засновану на орнаментальності, контурній площинності, синтезі народних мотивів з модерністичною геометрією [15].

Мельник описує народний орнамент як систему символів, де стилізація має функцію узагальнення культурної пам'яті у декоративних модульних знаках [1, с. 13].

Gunia Project демонструє практичне переосмислення традиційних форм у предметному й графічному дизайні – з акцентом на модульні форми, стилізовані рослинні мотиви та декоративну геометрію [28].

Логачова презентує неофольклорний підхід, де народні образи перетворюються на чіткі контурні та площинні стилізації, що нагадує сучасні векторні композиції [27].

Усі ці приклади формують національно виразний пласт цифрової стилізації, який гармонійно поєднує українську традицію з сучасною глобальною мовою графічного дизайну.

Отже, історичні стилі – від печерного живопису до українського модернізму – є підґрунтям формування сучасної векторної стилістики. Їх об'єднують спільні принципи: площинність, модульність, узагальнення, символіка, геометризація, декоративність. Саме ці риси стають основою

сучасних цифрових ілюстрацій, що прагнуть бути водночас простими, виразними й культурно впізнаваними. Таким чином, історичні стилі не лише формують естетичні засади, але й визначають сучасні підходи до стилізації в графічному дизайні.

2.4. Інструменти адаптацій національних мотивів у сучасних світових дизайн-практиках

У сучасному глобальному дизайні національні мотиви дедалі частіше перетворюються на інструмент культурної унікальності, який адаптується відповідно до вимог цифрової естетики. Їх використання не обмежується буквальним цитуванням традиційних композицій або орнаментів. Навпаки, у XXI столітті національні стилістичні системи активно переосмислюються, переходячи в універсальні графічні форми, що поєднують локальну спадщину й загальну візуальну мову сучасності. Цей процес демонструє, як традиційні візуальні коди стають частиною глобального дизайну, перетворюючись на модульні та адаптивні елементи цифрового середовища.

Одним із найбільш поширених прикладів такої трансформації є адаптація японських мотивів [7; 26; 33]. У міжнародній графіці традиційні японські композиції, засновані на асиметрії, ритмічних лініях, кольорових площинах і цілісних декоративних блоках, інтерпретуються у вигляді сучасних flat-ілюстрацій, інтерфейсних схем, постерних композицій та fashion-графіки. Візуальні принципи, що мають культурне походження, перетворюються на універсальні прийоми, які легко інтегруються у цифрове середовище, зберігаючи при цьому характерну естетику.

Східноазійські декоративні системи, зокрема китайські та змішані орнаментальні структури, також посідають важливе місце в сучасному світовому дизайні. Їх адаптація пов'язана не з копіюванням традиційних

візерунків, а з перетворенням цих структур у цифрові патерни, модульні композиції та повторювані декоративні схеми. Такі трансформації дозволяють створювати стильові рішення, що одночасно виглядають культурно впізнаваними та сучасними, поєднуючи історичну декоративність з універсальною лаконічністю сучасної графіки.

Скандинавська естетика стала ще одним прикладом того, як локальна традиція з часом отримала статус глобального стилю. Її характерні риси – стриманість, природні мотиви, гармонійні пропорції та мінімалістичні форми – у цифровому дизайні трансформуються в універсальні візуальні рішення, застосовувані в UI/UX-дизайні, інтерфейсних ілюстраціях та бренд-комунікаціях. Скандинавські принципи часто використовуються як основа для створення дизайн-систем, що потребують візуальної чистоти, структурованості та нейтральності кольорових схем [34].

Європейські національні стилі [20; 6; 32] – зокрема ті, що історично пов'язані з декоративними та плакатними мистецькими школами – також активно адаптуються у цифрових форматах. Їхні характерні композиційні рішення, модернізована декоративність, ритмічні структури й геометризовані форми перетворюються на інструменти створення рекламних ілюстрацій, брендингу та постерних графічних систем. Ці адаптації функціонують як універсальна графічна мова, що не втрачає стильову впізнаваність навіть після трансформації у цифрове середовище.

Окремий аспект адаптації національних мотивів пов'язаний із застосуванням цифрових алгоритмів та технологічних інструментів. Сучасні системи автоматичного спрощення, сегментації та стилізації дозволяють перетворювати традиційні орнаменти на векторні модулі, створювати декоративні патерни, будувати складні композиційні структури та забезпечувати масштабованість на різних носіях. Алгоритми цифрової стилізації сприяють тому, що національні мотиви можуть інтегруватися у глобальні дизайн-проекти без втрати змістової впізнаваності, але з урахуванням технічних вимог цифрового середовища [17; 18; 19].

Узагальнюючи, адаптації національних мотивів у світових дизайн-практиках демонструють процес культурної взаємодії, у межах якого локальні художні традиції перетворюються на універсальні засоби візуальної комунікації. Національні орнаменти, декоративні структури та композиційні схеми набувають сучасних форм, зберігаючи при цьому культурне коріння. Така взаємодія створює багатопланову візуальну систему, де локальні естетики поєднуються з глобальною цифровою мовою, забезпечуючи культурну різноманітність у міжнародному графічному дизайні.

2.5. Аналіз українських проєктів сучасної стилізації

У сучасних українських дизайн-практиках трансляція національних традицій стає одним із ключових інструментів формування візуальної ідентичності. Л. Цимбала підкреслює, що національні традиції в проєктній культурі актуалізуються в умовах глобалізації як засіб збереження окремішності української культури та конструювання її самобутньої художньої мови [5, с. 95–99]. Дослідниця виокремлює три основні способи транслювання традицій у дизайні: пряме цитування національних першоджерел, стилізацію джерел національної культури та авторську інтерпретацію традиційного мистецтва [5, с. 97–99]. Саме ці три моделі стають аналітичною рамкою для розгляду сучасних українських проєктів цифрової стилізації.

Додатковий теоретичний вимір пропонує дослідження методів спрощення зображень у візуальному дизайні, де систематизовані способи графічної редукції, згрупованих у два режими: «екстракція цілісної форми» та «екстракція часткових ознак» [10]. До першого режиму належать відтворення зовнішнього контуру, збереження структурних співвідношень, «сплющення» та геометризація; до другого – акцентування візуальних ознак,

функціональних ознак та збереження поверхневих візерунків [10]. Для цифрової стилізації українських мотивів ця класифікація є важливою тим, що дозволяє цілеспрямовано обирати, які елементи традиційної форми варто спростити, а які – підсилити, аби образ залишався впізнаваним і водночас відповідав сучасній естетиці векторної ілюстрації.

Одним із показових прикладів поєднання національної традиції та сучасного мінімалістичного мислення є бренд GOMINGIR (рис. В.1), присвячений переосмисленню гуцульської спадщини у предметному дизайні [3, с.180–181]. Авторки підкреслюють, що в основі концепції бренду лежить «етномінімалізм» – стратегія, за якої складна орнаментика та символіка гуцульського мистецтва переводяться у стримані об’ємно-просторові форми та лаконічні графічні структури [3, с.181–183]. Використовуючи класифікацію спрощення, можна відзначити перевагу методів геометризації та збереження структурних співвідношень: традиційні мотиви дерев’яної архітектури й декоративного різьблення трансформуються у чіткі ритми площин, простих об’ємів і фрагментарних орнаментальних акцентів [10]. При цьому GOMINGIR не обмежується «декоративним цитуванням» – дерев’яні елементи, текстури та орнамент залучаються до формування нової функційної типології предметів (вішалки, світильники, меблі), що відповідає авторській інтерпретації традиції у розумінні Л. Цимбали [5, с. 97–99]. З позицій цифрової стилізації цей підхід демонструє, як можна поєднати високий ступінь формального спрощення з виразною локальною ідентичністю: у векторній ілюстрації подібна стратегія дозволяє будувати образи на основі мінімальних геометричних модулів, зберігаючи при цьому асоціативний зв’язок з гуцульським орнаментом і пластикою.

Серія ARtNUO Бели Логачової (рис. В.2) є прикладом іншого вектора роботи з традицією – коли орнамент стає самостійною мовою осмислення сучасних подій. У портфоліо підкреслюється, що ARtNUO позиціонується як «новітній український орнамент»; композиції створюються у техніці цифрових принтів, стилізованих під народну вишивку [27]. Візерунки серії

вибудовуються з елементів класичної слов'янської орнаментики та авторських модулів, які фіксують ключові події новітньої історії України – від Революції гідності до повоєнних трансформацій [27]. У термінах, запропонованих Л. Цимбалою, тут поєднуються стилізація традиційних першоджерел і авторська інтерпретація: художниця не лише перетворює народні схеми вишивки, змінюючи масштаб, кольорову гаму та структуру рапортів, а й включає до орнаменту нові символи – військові елементи, зооморфні та антропоморфні знаки. З погляду методів спрощення, у роботах Логачової домінує «збереження поверхневих візерунків» у поєднанні з геометризацією: фігуративні сюжети зникають, натомість повторювані модулі створюють щільне поле візуальних «читабельних» знаків [10]. Для цифрового дизайну це показує, як на основі обмеженої сітки елементів можна сформувати розгорнутий наратив – коли кожен орнаментальний модуль виступає окремою «іконкою», а вся композиція працює як інфографіка про сучасну історію країни.

Ще одну модель адаптації національної спадщини до глобального контексту демонструє Gunia Project (рис. В.3) – модний та предметний бренд, що поєднує український фольклор із актуальними світовими трендами в моді й декорі [28]. За матеріалами публікації у Vogue, бренд працює з керамікою, текстилем та ювелірними виробами, спираючись на історичні джерела – від українських кахлів XVI століття до етнографічних зібрань Івана Гончара [28]. На керамічних плоских тарілках і вазах з'являються міфологічні морські істоти, дерева життя, стилізовані вершники; ювелірні прикраси містять тризуб, талісманні жести та інші архетипічні символи [28]. При цьому композиції подаються у вигляді спрощених, майже «іконних» силуетів із яскравими площинами кольору – це типова реалізація методів «сплюснення» та «збереження поверхневих візерунків», коли прості силуети поєднуються з ретельно промальованою орнаментикою [10]. У термінах класифікації Л. Цимбали проекти Gunia Project балансують між стилізацією та авторською інтерпретацією: історичні мотиви не копіюються дослівно, а

переосмислюються в ринковому форматі сучасного lifestyle-бренду, залишаючись при цьому впізнаваними для української аудиторії [5, с. 98; 28]. Для цифрових ілюстрацій приклад Gunia Project демонструє, як можна поєднати декоративну насиченість із чіткою модульною побудовою, придатною для масштабування в інтерфейсах, поліграфії та моушн-графіці.

Порівняльний аналіз трьох розглянутих кейсів дозволяє окреслити низку спільних закономірностей. По-перше, в усіх проєктах національна традиція виступає не статичним набором цитат, а джерелом для глибокої авторської трансформації – від етномінімалістичного меблевого дизайну до орнаментальних наративів і модного брендингу. По-друге, ключову роль відіграють саме методи спрощення та відбору ознак: дизайнери працюють або з цілісною формою (структура предмета, силует фігури), або з окремими знаковими елементами (орнаментальний модуль, символ, жест), комбінуючи їх у нові візуальні конфігурації [10]. По-третє, цифрова природа більшості рішень (цифрові принти, векторні орнаменти, адаптація рисунків до онлайн-платформ) робить ці проєкти репрезентативними для сучасної практики векторної стилізації: вони демонструють, як на основі лімітованої палітри та простих форм можна вибудувати складні смислові структури, що одночасно зчитуються як «українські» й резонують із глобальною аудиторією.

Таким чином, наведені приклади показують, що успішна цифрова стилізація української культури ґрунтується на поєднанні теоретично обґрунтованого підходу до трансляції традицій [5] та свідомого використання класифікованих методів спрощення візуальної форми [10]. Аналітичні висновки з досвіду GOMINGIR, серії ARtNUO Бели Логачової та Gunia Project будуть надалі використані як методичні орієнтири у проєктній частині дипломної роботи під час розроблення авторської серії векторних ілюстрацій, що поєднують традиційні українські мотиви із сучасними візуальними трендами.

Висновки до другого розділу

У другому розділі було системно проаналізовано історичний розвиток стилізації в мистецтві та виявлено закономірності, що сформували сучасні принципи графічного узагальнення. Розгляд наскельного живопису, давньоєгипетської системи знаків, середньовічних образотворчих практик, японської гравюри та західноєвропейських мистецьких течій дав змогу окреслити фундаментальні підходи до трансформації форми, ритму та символіки. Аналіз світових дизайн-практик показав, що стилізація є універсальним засобом адаптації культурних кодів до нових візуальних форматів, а цифрові інструменти лише розширили можливості цього процесу.

Порівняння міжнародних прикладів і українських сучасних проєктів цифрової стилізації продемонструвало, що національні мотиви органічно вписуються у глобальні тенденції мінімалізації, декоративної структуризації, площинності та колористичної узагальненості. Таким чином, проведений аналіз створив наукове підґрунтя для розробки власного авторського проєкту, визначивши як історичні, так і сучасні методологічні орієнтири.

РОЗДІЛ 3

РОЗРОБКА СЕРІЇ ВЕКТОРНИХ ІЛЮСТРАЦІЙ «UKRAINIAN YEAR»

3.1. Концепція проєкту та обґрунтування вибору тематики

Проект «Ukrainian Year» ґрунтується на ідеї відтворення й стилізаційного переосмислення української культурної спадщини через сучасну векторну графіку. Його концепція сформована на перетині кількох ключових чинників: потреби в актуалізації національної візуальної мови, розвитку цифрової культури в Україні, запиту суспільства на впізнавані образи та тенденції глобального дизайну, орієнтованого на модернізацію локальних традицій.

У центрі проєкту – прагнення показати, що українська культура є не статичним набором історичних символів, а живою системою сенсів, яка органічно взаємодіє з сучасними медіаформатами. Оскільки векторна ілюстрація сьогодні активно використовується в рекламі, айдентиці, digital-комунікаціях і видавничих продуктах, саме цей формат відкриває найширші можливості для адаптації традиційної образності. Вектор дозволяє узагальнювати форму, мінімізувати декоративне перевантаження, зберігати стилістичну чистоту й масштабованість, що робить його ідеальним інструментом для створення цілісного візуального циклу.

Вибір календарної структури – 12 місяців українського року зумовлений прагненням впорядкувати візуальний матеріал за природним і культурним ритмом. Українська традиція напрочуд тісно пов'язана з календарем: практично кожен місяць має свої свята, обряди, символи та характерні мотиви. Це надає можливість створити послідовну серію, де кожна ілюстрація водночас є самостійним твором і частиною великої цілісності. Така структура

дозволяє демонструвати циклічність українського культурного світу – переходи сезонів, символіку обрядів та їх внутрішню логіку.

Основою образів стали традиційні свята, притаманні відповідним місяцям:

- Січень – Водохреще (рис. Г.1);
- Лютий – Масниця + День закоханих (рис. Г.2);
- Березень – Благовіщення (рис. Г.3);
- Квітень – Чистий четвер;
- Травень – Трійця;
- Червень – Івана Купала;
- Липень – День хрещення Київської Русі – України;
- Серпень – День Незалежності;
- Вересень – День знань;
- Жовтень – День козацтва + Покрова Богородиці;
- Листопад – День подяки + Хеловін;
- Грудень – Маланка + День св. Миколая.

Зображені персонажі не є буквральними історичними реконструкціями; вони становлять результат стилізаційного переосмислення: узагальнені пропорції, великі очі з характерною ритмікою, геометризовані форми, площинність фігур, мінімальні контури. Орнаментальні елементи, вишивка, символи природних сил, атрибути свята – усе це підпорядковується єдиній візуальній системі. Завдяки цьому дизайн зберігає баланс між традиційною впізнаваністю та сучасною пластикою.

Обґрунтування вибору тематики ґрунтується на кількох ключових аргументах.

По-перше, український календарно-обрядовий цикл – одна з найбагатших і найорганічніших частин нашої культурної ідентичності. У ньому поєднуються дохристиянські уявлення про природу та християнські традиції, що створює унікальний синкретичний пласт символів. Робота з

такими мотивами дозволяє не лише репрезентувати культурну спадщину, а й осмислити її в нових форматах.

По-друге, векторні ілюстрації як сучасна графічна мова дають змогу адаптувати традиційні мотиви до актуальних форматів комунікації. Вони підходять для соцмереж, мобільних додатків, друкованої продукції, мерчу, айдентики, тобто здатні охоплювати широку аудиторію, включно з молоддю, яка найактивніше споживає візуальний контент онлайн.

По-третє, проєкт відповідає глобальній тенденції – поверненню інтересу до локальних ідентичностей у дизайні. У світі щороку зростає попит на культурні коди, які є автентичними та водночас органічними для сучасних форматів. Україна має високий потенціал у цій сфері, але для його розвитку потрібні проєкти, які переосмислюють традицію не як музейний експонат, а як живий ресурс.

По-четверте, серія «Ukrainian Year» демонструє можливості системної стилізації: усі персонажі витримані в єдиній мові – обмежена палітра, спрощення об'єму, декоративний акцент на орнаментальних елементах, впорядковані ритмічні структури, впізнавані силуети. Такий формат дозволяє створити не лише окремі плакати, а й повноцінний календар, що підкреслює циклічність задуму та дає серії функціональне застосування.

По-п'яте, проєкт виконує культурну комунікаційну функцію: він може бути використаний як навчальний, популяризаційний або ілюстративний матеріал, який знайомить різні аудиторії з українськими традиціями через сучасну візуальну мову. У часи, коли культурна дипломатія та візуальна репрезентація України особливо важливі, подібні проєкти відіграють роль м'якого культурного інструменту.

У підсумку концепція проєкту «Ukrainian Year» полягає у створенні цілісної серії векторних ілюстрацій, що переосмислюють українські традиційні свята та пов'язану з ними символіку. Тематика обрана через її культурну значущість, актуальність для сучасної візуальної комунікації та великий потенціал стилізаційного аналізу. Проєкт прагне продемонструвати,

як традиція може «жити» у цифровому просторі, адаптуючись до нових форматів і водночас зберігаючи автентичний національний характер.

3.2. Візуально-графічні засоби та принципи авторського стилю

Авторський стиль проєкту «Ukrainian Year» ґрунтується на поєднанні української культурної образності з сучасною векторною графікою. Центральним завданням стало створення візуальної мови, здатної зберегти національні коди й орнаментальні традиції, але подати їх у сучасній, лаконічній та технологічній формі. Саме тому в основу стилю закладено чітку систему кольору, лінії, композиції узагальненої форми та декоративності, які разом формують цілісний характер серії.

Кольорова структура є визначальною складовою візуальної логіки проєкту. Палітра (рис. Д.1) складається з тринадцяти кольорів, серед яких дванадцять закріплені за кожним місяцем року, а один – тілесний – використовується у всіх композиціях. Така структура дозволяє створити послідовний річний цикл, у якому кожна ілюстрація відчувається як самостійний плакат, але водночас є частиною великої системи. В межах одного плаката використовується шість кольорів (п'ять акцентних і тілесний), що забезпечує візуальну стриманість, необхідну для плакатної стилістики, а також підкреслює декоративні елементи, не порушуючи загальної гармонії.

Важливу роль у формуванні стилю відіграє характер лінії. Вона рівномірна, з чітким контуром та незмінною товщиною, що надає зображенням графічної стабільності й певної «знаковості». Лінійна будова силуетів і деталей перегукується з традиціями української книжкової та друкованої графіки початку ХХ століття, зокрема з творчістю Георгія Нарбута (рис. Д.2), у якого лінія виступала конструктивним інструментом організації композиції й засобом декоративного ритму [15]. У цьому проєкті лінія так

само виконує формотворчу та композиційну функції, окреслює структуру персонажів і створює відчуття графічної дисциплінованості.

Форма персонажів вибудована за принципом узагальнення та декоративної площинності, притаманної сучасним векторним підходам. Об'єми не моделюються, натомість переважають чисті площини кольору та геометризовані контури. Пропорції свідомо стилізовані: голова збільшена порівняно з тілом, ноги подані у формі простих видовжених модулів, а рух передається за допомогою плавних ліній і декоративних елементів. Виразність великих очей, поєднання наївності та декоративності, а також акцентування деталей пов'язане з впливом мистецтва Марії Примаченко (рис. Д.3), у творчості якої очі часто виступають центральним носієм емоційності та символічного змісту [21; 31]. У серії «Ukrainian Year» цей прийом переосмислений і поданий у більш стриманому та геометричному вигляді, зберігаючи при цьому виразність і емоційний характер образів.

Орнаментальність стає одним із ключових засобів авторського стилю. Орнаменти розташовуються на одязі, елементах атрибутів і декоративних деталях, формуючи впізнавану візуальність української традиції. Така орнаментальна структура працює не лише як декоративний акцент, а й як композиційний інструмент, який формує ритм і підсилює символічний зміст кожної сцени. Орнамент трактовано графічно стримано, у площинній формі, що дозволяє вписати його у сучасний стиль без перевантаження композиції. Подібно до того, як у Нарбута орнамент ставав важливим елементом структурної організації та носієм національного коду [15], у цьому проєкті орнамент підтримує національну стилістику, але водночас лишається частиною цілісної сучасної графічної системи.

Композиційна побудова плакатів – центрова та вертикально орієнтована. Кожен персонаж розміщується у центрі площини та сприймається як головний образ місяця. Така композиція дозволяє забезпечити зручну читабельність у великому масштабі, сформувати плакатну структуру та створити відчуття емблематичності, що важливо для серії,

побудованої за календарним принципом. Простір навколо персонажа залишається вільним, одноколірним, але не порожнім: фоновий колір працює як емоційний акцент, а великі напівпрозорі літери, інтегровані у фон, додають глибинності й створюють м'яку графічну фактуру, не відволікаючи уваги від центральної фігури.

Декоративність, ритм і повторюваність форм підсилюють єдність стилю. Ритм створюють повторювані елементи – пелюстки, квіти, хвилі, орнаментальні смуги, геометричні модулі. Завдяки цьому вся серія отримує характер циклічності, що віддзеркалює логіку календарного року. Декоративні мотиви не претендують на реалістичність, їхня функція – передати символіку свята або обряду через пластичну мову знаків і форм.

Типографічне рішення також сприяє візуальній цілісності. Використання шрифту Kyiv Type Sans Дмитра Растворцева створює узгодженість між текстовими та графічними елементами. Шрифт має сучасну форму, у якій поєднується геометрична чіткість та національні графічні інтонації, тому він природно інтегрується у загальний стиль серії та підсилює відчуття української ідентичності.

У підсумку, авторський стиль «Ukrainian Year» базується на поєднанні декоративної української традиції з лаконічною та технологічною природою векторної графіки. Система кольору забезпечує річний ритм, форма і лінія визначають характер персонажів, орнамент підкреслює національну ідентичність, а композиційна структура робить кожен плакат впізнаваним і виразним. Стиль прагне не імітувати традицію, а переосмислювати її через сучасну естетику, зберігаючи символічну насиченість і відкриваючи можливість подальшого використання у цифровій візуальній культурі.

3.3. Методи стилізації українських культурних мотивів у проєкті

Стилізація у проєкті «Ukrainian Year» виступає ключовим художнім інструментом, який дозволяє поєднати традиційні українські символи з векторною мовою сучасного графічного дизайну. У межах серії використовуються методи, які забезпечують одночасно впізнаваність культурних кодів і їх актуальність у цифровому середовищі. Кожна ілюстрація побудована на синтезі узагальнення форми, мінімалістичного ритму, декоративної площинності та структурованої геометризації, що дозволяє створити цілісну графічну систему, зручну для репродукування, масштабування та роботи у різних візуальних медіа.

Основою стилізації стало узагальнення традиційних образів, притаманних народному мистецтву, і їх перетворення на знакові силуети. Форма персонажів свідомо спрощена, підпорядкована логіці модульності та повторюваності, що характерно для векторної графіки. Це узагальнення не передбачає відмови від культурної інформативності; навпаки, воно дозволяє виокремити найважливіші елементи – хустки, вінки, рушники, орнаментальні вставки, атрибути свят – і зробити їх максимально читабельними. Такий підхід корелює із принципами сучасного цифрового дизайну, у якому спрощення форми є одним із базових методів підвищення візуальної ефективності та універсальності [10].

Геометризація відіграє важливу роль у переосмисленні традиційних мотивів. Українські орнаменти, символи та декоративні деталі трансформуються у систему чистих модулів: кола, півкола, трикутники, радіальні структури, симетричні пелюстки, рівномірні лінії. Геометрична логіка дозволяє інтегрувати етнографічні форми в сучасну графічну структуру, не втрачаючи їх змісту. Орнаментальні елементи не копіюють автентичні зразки буквально; вони проходять через процес узагальнення, який можна сприймати як редукцію форми для передачі візуальної сутності [5]. Саме так у проєкті інтерпретуються візерунки рушників, символи рослинності й елементи святкових костюмів.

Площинність композицій – один із визначальних методів стилізації. Вона забезпечує відчуття декоративності, яке традиційно властиве українському народному мистецтву, але водночас відповідає технічній природі векторної ілюстрації. Відсутність тіней та моделювання об'єму підсилює знаковість персонажів: вони сприймаються не як реалістичні образи, а як символічні фігури календарного циклу. Така площинна мова перегукується як з українською декоративністю, так і з сучасними принципами плакатного мистецтва, у яких колір і форма працюють безпосередньо, без проміжних тональних ефектів.

Важливим елементом стилізації є ритм – повторюваність графічних і орнаментальних модулів. У проєкті він проявляється у структурі вінків, у розташуванні тканинних орнаментів, у хвилеподібних лініях, у радіальних композиціях німбів і декоративних кіл. Ритм формує впізнавану візуальну мову, яка об'єднує всі ілюстрації в єдину графічну систему й створює відчуття циклічності року, що є центральною ідеєю проєкту. У контексті українського мистецтва ритм традиційно виступає засобом впорядкування декоративної форми та її символічного наповнення, а у сучасній інтерпретації він працює як інструмент гармонізації композиції [5].

Значну роль у стилізації відіграє також робота з орнаментом. У проєкті він зберігає функцію носія культурної пам'яті, але змінює свою форму відповідно до вимог цифрової графіки. Орнаменти подані у вигляді спрощених, ритмічних модулів, часто зведених до кількох ліній або груп геометричних фігур. Завдяки цьому вони залишаються впізнаваними, але не порушують візуальної чистоти плаката. Такий спосіб трансляції національної традиції відповідає підходам, описаним у дослідженнях сучасних українських дизайн-практик, де підкреслюється необхідність адаптації орнаменту до мінімалістичної мови актуального графічного мистецтва [5].

Колір у проєкті також проходить крізь процес стилізації. Кожен місяць отримує власний домінантний тон, що формує емоційний настрій композиції та виражає циклічність року в межах єдиної системи. Водночас колір не

відтворює автентичні народні палітри буквально, а спирається на узагальнені колористичні принципи, характерні для сучасної векторної графіки: чисті тони, акцентні контрасти, обмежена кількість відтінків у межах одного плаката. Такий підхід дозволяє стилізації виконувати не тільки символічну, а й композиційну функцію, створюючи стійку візуальну структуру всього проєкту.

Методи стилізації торкаються також антропоморфних образів. Персонажі побудовані на межі між декоративністю й наївною умовністю, що характерно для народного мистецтва. Узагальнені обличчя з виразними очима перегукуються з естетикою Марії Примаченко, але подані через сучасну геометрію та векторну логіку. Така взаємодія традиційного й сучасного дозволяє створити образи, які не є копіями народної стилістики, але зберігають її емоційний та символічний характер.

У результаті стилізація українських культурних мотивів у «Ukrainian Year» не працює як декоративне цитування або поверхове запозичення. Вона стає способом осмисленого переформатування традиції у сучасну графічну мову, в якій кожен елемент – колір, форма, орнамент, ритм – відіграє роль у створенні цілісної та актуальної візуальної системи. Такий підхід дозволяє одночасно зберегти глибинні національні коди й адаптувати їх до вимог цифрової культури, що робить проєкт релевантним для сучасного дизайнерського контексту.

3.4. Розробка персонажів: персоніфікація образів, символіка, орнаменти

Персонажі серії «Ukrainian Year» створені як персоніфіковані візуальні метафори українських традиційних свят, у яких поєднуються символічна природа народної культури, сезонна циклічність та сучасна пластика векторної графіки. Кожен образ – це не буквальна реконструкція

фольклорного персонажа, а його інтерпретація, підпорядкована авторській стилістиці, логіці ритму та декоративній системі проєкту. Візуальна структура персонажів спирається на поєднання мінімалістичних форм із впізнаваними культурними знаками, що дозволяє створити нову, цілісну мову репрезентації українського року.

Персоніфікація є ключовим принципом створення персонажів. Кожна постать побудована навколо образу умовної фігури, що нагадує сакральний або обрядовий символ. Цей підхід підсилює мотив циклічності: через однакову основу персонажі здаються частинами єдиної системи, але їх індивідуальність визначають атрибути відповідного свята. У січневому образі символіка води та хреста формує асоціацію з Водохрещем; хвилясті конструкції нижньої частини костюма нагадують про освячення води й очищувальні зимові ритуали. Лютий персоніфіковано через образ кохання та тепла, що пробуджується попри холод: серце, стрічки та контрастні синьо-червоні акценти передають подвійність свята – Масниці та Дня закоханих. Березневий персонаж наближається до образу вісника, носія благої звістки; лілія в руках та світлий ореол створюють алюзію на Благовіщення. У квітневому образі поєднується мотив чистоти й ритуального оновлення: легкі хвилеподібні лінії та білий одяг нагадують про традицію Чистого четверга. Травневий персонаж побудований навколо образу берегині, що уособлює Трійцю: зелений колір, квіткові елементи та круглий символічний німб відсилають до весняного розквіту та семантики духовного оновлення. Червневий образ Івана Купала персоніфікований через поєднання вогню, води та рослинності; тут постать стає медиатором між природними стихіями, а атрибутика (факел, вінок, стрічки) підкреслює ритуальний характер свята.

Символіка, закладена в персонажів, вибудована на поєднанні сезонних атрибутів, народних уявлень і знакових елементів традиційної культури. Кожен персонаж тримає або носить об'єкт, що є ключем до читання композиції:

лілія – символ благовіщення; глечик – знак глиняного ремесла й очищення;

серце – метафора тепла та кохання; хрест – освячення; факел – купальське вогнище; зелені вінки – символ весняної сили та оберіг. Такі деталі не перевантажують композицію, оскільки подані у стилізованій формі та зведені до мінімальних контурів. Вони працюють на рівні знака – це відповідає принципам векторної мови та робить символи універсально зрозумілими.

Особливе місце у композиції персонажів займає корона або кругла декоративна структура, яка міститься позаду голови в усіх ілюстраціях та нагадує німб. Він не обов'язково має релігійне значення, але виконує функцію центрального композиційного вузла, який підсилює відчуття сакральності календарного циклу. Геометрична будова «німбів» римується з авторським стилем: радіальні схеми, повторювані пелюстки або промені формують ритмічну структуру, що об'єднує окремі плакати у цілісний рік.

Орнаментальні рішення є одним із найважливіших аспектів розробки персонажів. Орнамент у проєкті виконує функцію візуального «коду сезону»: для кожної пори року використано власний орнаментальний мотив. Взимку домінує холодний, структурний візерунок із чіткими геометричними формами, який підсилює відчуття морозної симетрії та чистоти (рис. Е.1). Весняний орнамент м'якший за характером, з акцентом на рослинні мотиви та циклічність (рис. Е.2). Літній орнамент будується на ритмічних структурах, що нагадують рослини або промені сонця, і створює відчуття тепла, руху та повноти сезону (рис. Е.3). Осінній орнамент має більшу декоративність та мотиви зерна та рослин, як символів збирання врожаю (рис. Е.4). Сезонний поділ орнаменту забезпечує внутрішню логіку проєкту: навіть без читання сюжету плаката глядач може відчувати час року за характером візерунка.

Орнаментальні елементи використовуються не як декоративне доповнення, а як структурний компонент образу. У більшості персонажів орнаменти розміщено на краях одягу, хустках, стрічках, поясах або манжетах – саме в тих місцях, де традиційно розташовувалися вишивки у народному костюмі. Таке рішення дозволяє зберегти культурну автентичність і водночас адаптувати її до мови сучасного мінімалізму. Орнамент не

перевантажений дрібними деталями: його модулі спрощені до ритмічних блоків, що робить його придатним для векторного формату та легко масштабованим у поліграфії чи цифровому середовищі.

Розробка персонажів базується на принципі поєднання індивідуального та системного. Індивідуальність забезпечують атрибути, символіка та колір конкретного місяця, тоді як системність підтримують повторювані конструктивні елементи: форма обличчя, схема очей, пропорційна будова тіла, характерна площинність одягу. Завдяки цьому кожен образ зберігає власну унікальність, але водночас залишається складовою єдиної циклічної наративної структури – українського року.

3.5. Технічні аспекти створення ілюстрацій

Технічний процес створення серії ілюстрацій «Ukrainian Year» ґрунтується на поєднанні традиційних для цифрового мистецтва етапів – від початкових скетчів до завершеної векторної композиції. Така методологія дозволила вибудувати цілісний авторський стиль, зберігши при цьому контроль над формою, кольором і ритмом кожного з дванадцяти плакатів.

Першим етапом роботи стало створення ескізів у програмі Sketchbook Pro, яка забезпечує максимально природний характер лінії завдяки моделі цифрового малювання, наближеній до ручних графічних технік. Використання графічного планшета Huion G10T дозволило працювати з точністю, контрольованим натиском пера та плавністю контурів, що було особливо важливо на стадії пошуку силуетів і композиції персонажів. На цьому етапі формувалися основні пропорції фігур, закладалась структура руху, а також визначалися ключові сюжетні атрибути кожного образу (рис. Ж.1, Ж.2). Скетчі розроблялися у кількох варіантах для кожного місяця, що дозволяло знаходити

найстабільнішу композиційну модель, яку пізніше буде адаптовано до векторної мови.

Після затвердження ескізної структури всі персонажі переносилися до середовища Adobe Illustrator 2026. Перехід у векторний формат був ключовим рішенням, адже векторна графіка забезпечує необмежене масштабування, чіткість лінії та контрольованість кожного елемента. Саме ця технологія дала змогу сформувати той рівень декоративності, ритму та чистоти ліній, який визначає стилістику проєкту. У процесі векторизації використовувалися Pen Tool для побудови характерної пластики контурів, Shape Builder і Pathfinder для конструювання геометричних форм, а також Clipping Masks і налаштування прозорості для створення поверхневих декоративних ефектів.

Усі орнаментальні фрагменти будувалися на основі реальних референсів із застосуванням автоматичного генератора патернів – вручну будувався один модуль орнаменту, після чого автоматично дублювався за допомогою інструменту «Pattern». Це дозволило зберегти авторську інтонацію, відповідність сезонній логіці та цілісність декоративної системи. Для роботи з кольором було створено окрему глобальну палітру з 13 кольорів, серед яких 12 є фоновими кольорами місяців і один – універсальний тілесний. Глобальні кольори гарантували повну узгодженість усіх плакатів між собою та спростили підготовку під різні формати.

Окремим етапом стала розробка логотипу серії, який також створювався у Adobe Illustrator 2026. У процесі розробки логотипу застосовувалися ті ж принципи лінійності, модульності та площинності, які лежать в основі основної графічної системи, що забезпечило його візуальну інтегрованість у загальну стилістику проєкту.

Після завершення робіт над плакатами настала стадія підготовки календаря. Для цього у програмі Figma була повністю змодельована структура календаря – від побудови базової модульної сітки до композиційного розміщення місячних плакатів, типографічних елементів та декоративних блоків. Figma дозволила створити точну, модульно вирівняну структуру та

побудувати фінальний макет, придатний як для цифрової, так і для друкованої репродукції. У цій програмі також було створено фінальні адаптації форматів для друку та вебпублікацій.

Заключним етапом стала технічна підготовка файлів у форматах PDF, PNG та TIFF, оптимізованих відповідно до вимог друку (CMYK) та вебкомунікації (sRGB). Завдяки векторному формату всі ілюстрації зберігають чіткість незалежно від масштабу – від великоформатних постерів до компактного календарного оформлення.

Таким чином, технічна структура проєкту об'єднує художній процес скетчингу, точність векторної ілюстрації, розробку айдентичних елементів у Illustrator та професійне проєктування календарної верстки у Figma. Цей комплексний підхід забезпечив цілісність стилю, технологічну чистоту реалізації та адаптивність серії до різних носіїв.

3.6. Перспективи використання серії у культурних проєктах

Серія «Ukrainian Year» має значний потенціал для подальшого використання у різних культурних, освітніх та комунікаційних проєктах, оскільки поєднує сучасну векторну естетику з глибокими традиційними мотивами. Її універсальна графічна мова, побудована на синтезі декоративності, структурної впорядкованості й яскравої символіки, робить серію придатною для широкого спектра застосувань у культурних інституціях, музейних програмах, цифрових медіа та видавничій продукції.

Однією з найбільш перспективних сфер є культурно-освітні проєкти. Візуально доступна й водночас змістовно насичена графіка дозволяє використовувати серію як ілюстративний матеріал у музейних програмах, тематичних експозиціях, дитячих навчальних курсах, інтерактивних лекціях про народні свята та сезонну обрядовість. Завдяки сучасній мові векторної

ілюстрації серія здатна налагодити комунікацію з молодого аудиторією, яка звикла до лаконічної та технологічної подачі інформації.

Видавничий та поліграфічний потенціал серії також є значним. Композиційна логіка плакатів і декоративна система дозволяють органічно інтегрувати роботи у календарі, артбуки, набори листівок, сувенірні видання або просвітницькі матеріали про українські свята. Завдяки векторній природі зображення зберігають якість у різних масштабах, що робить серію гнучкою та універсальною для друку.

У цифрових медіа серія може функціонувати як частина інтерактивних платформ, вебкалендарів, візуальних онлайн-проектів або тематичних кампаній, присвячених популяризації культури. Векторна структура робить ілюстрації придатними до анімації, адаптації у мобільні застосунки, інтерактивні сторітелінги чи соціальні мережі. Це відкриває можливості для широкої репрезентації української культурної спадщини у сучасному цифровому просторі.

Окрему увагу варто приділити потенціалу серії в культурній дипломатії. Візуальні образи, побудовані на поєднанні традиційної символіки та сучасної естетики, є зрозумілими міжнародній аудиторії, тому можуть бути використані у виставкових проєктах, культурних обмінах, мистецьких резиденціях або міжнародних фестивалях. Завдяки цьому серія може служити засобом м'якої культурної комунікації, що представляє українську культуру у глобальному контексті.

Важливим аспектом є й наукова доцільність проєкту. У процесі виконання роботи було здійснено комплексне дослідження методів стилізації, історичних візуальних практик, еволюції національних мотивів і сучасних цифрових тенденцій. Такий підхід дозволив сформулювати цілісну методологію трансформації традиційних українських символів у форматі векторної ілюстрації. Проєкт показує, як теоретичні засади стилізації, узагальнення форми, структурної геометризації та ритмічної організації можуть бути

застосовані у практичному дизайнерському завданні, та пропонує нову систему адаптації культурних кодів до мови цифрової графіки.

Наукова новизна роботи полягає у поєднанні традиційної календарно-обрядової спадщини з сучасною системою стилізації, розробленою спеціально для векторної графіки. Створена палітра, система персонажів, сезонні орнаментальні структури та композиційні принципи формують унікальну авторську модель репрезентації українського року. Проєкт також демонструє, що векторна мова може бути ефективним інструментом збереження та популяризації національної візуальної спадщини, не зводячи її лише до декоративного цитування, а переосмислюючи її в контексті сучасної естетики.

Таким чином, серія «Ukrainian Year» має не лише прикладний, а й дослідницький потенціал: вона пропонує новий підхід до роботи з українськими культурними мотивами, демонструє можливість системної стилізації та відкриває перспективи для подальших культурних, освітніх і міжнародних ініціатив.

Висновки до третього розділу

У третьому розділі йде мова про практичне застосування теоретичних положень, що описувалися у дослідженні, зокрема принципів стилізації, узагальнення форми, ритмічної організації та символічного підходу до роботи з українською культурною спадщиною. Розроблена концепція серії «Ukrainian Year» обґрунтовує вибір календарно-обрядової тематики та демонструє можливість адаптації традиційних свят до сучасної мови векторної графіки. У межах розділу було визначено авторські візуально-графічні засоби, структуровано систему персонажів, орнаментів та кольорових рішень, а також сформовано індивідуальний стиль, що поєднує декоративність і лаконізм.

Практична реалізація проєкту підтвердила доцільність проведеного наукового аналізу й продемонструвала потенціал теоретичних методів у створенні цілісної візуальної серії. У роботі поєднано культурну символіку з сучасними інструментами цифрової графіки, що дозволило сформувати актуальний дизайн-продукт з широкими можливостями застосування у культурній, освітній та комунікаційній сферах. Створений проєкт не лише репрезентує авторське рішення, але й доводить актуальність використання традиційних мотивів у сучасному цифровому середовищі.

ВИСНОВКИ

1. Огляд спеціальної літератури дав змогу виявити, що явище стилізації у векторній графіці, особливо в контексті переосмислення української культурної спадщини, ще не стало предметом цілісного дослідження. Окремі аспекти методів стилізації розкриті у працях Ю. Романенкової [30], В. Михайленка [2], Е. Гомбріха [14], Дж. Кюблера [24], І. Мельника [1], Л. Цимбали [5], І. Калиновської [3], Х. Нагорняк [3], а також у матеріалах Adobe Research [17; 18; 19], CorelDRAW [16], ACM Digital Library [34], Tate Britain [8], Park West Gallery [9], Owlcation [6] та інших.
2. У ході роботи було визначено методологічну базу дослідження, яка включає системний, аналітичний, типологічний методи, а також методи абстрагування, моделювання, реконструкції, екстраполяції та систематизації. Застосування цих підходів забезпечило цілісне й послідовне опрацювання теми як у теоретичному, так і в практичному аспектах.
3. На основі проведеного історико-мистецтвознавчого аналізу було визначено ключові закономірності розвитку стилізації від архаїчних форм наскельного живопису до сучасних цифрових практик. Дослідження мистецьких традицій Давнього Єгипту [12; 22], середньовічного образотворення [13; 23; 25], японської гравюри укійо-е [7; 26; 33], європейських течій модернізму й ар-деко [8; 9; 20], а також творчої спадщини українських митців – Георгія Нарбута [15] та Марії Приймаченко [21; 31] – дало змогу встановити спільні принципи лінійного узагальнення, площинності, декоративності та ритмічної структуризації, що стали основою для формування авторської методики стилізації.

4. У роботі було проведено порівняльний аналіз сучасних світових практик цифрової стилізації, включно з методами, що використовуються у сфері UI/UX-дизайну, векторної комерційної ілюстрації та медіадизайну [10; 27; 28]. Виявлено, що глобальні візуальні тенденції характеризуються прагненням до мінімалізму, модульності, виразної геометризації форм та акценту на локальній ідентичності, що підтверджує доцільність адаптації українських культурних мотивів через сучасні цифрові засоби.
5. Аналітичний огляд українських практик стилізації показав, що вітчизняні дизайнери активно інтегрують традиційні мотиви в актуальні формати – предметний дизайн, fashion-комунікації, авторську графіку й брендингові рішення. На прикладі робіт бренду Gomingir [3], портфоліо Белли Логачової [27] та проєкту Gunia Project [28] встановлено, що сучасні підходи до адаптації української спадщини ґрунтуються на комбінуванні декоративності, лаконічних композиційних схем та інтерпретації орнаментів у цифровому середовищі. Теоретичні напрацювання Л. Цимбали [5] і класифікація методів спрощення форми візуального дизайну [10] надали наукову основу для аналізу цих тенденцій.
6. Практична частина дипломної роботи довела ефективність поєднання історико-культурних досліджень із сучасними методами цифрової стилізації. У межах проєкту «Ukrainian Year» було розроблено цілісну систему векторних ілюстрацій, яка ґрунтується на стилістичних принципах узагальнення, модульності та ритмічності. Створена авторська палітра з 12 кольорів, система сезонних орнаментів, уніфікована графіка персонажів та принципи композиційної організації простору утворили послідовну модель репрезентації українського календарного циклу в сучасному дизайні. Практична реалізація – серія з 12 плакатів і календар – підтвердила наукову та творчу доцільність обраних методів і продемонструвала

можливість застосування традиційних мотивів у цифрових культурах.

7. Результати дослідження мають теоретичну й прикладну значущість: сформовано методологію адаптації української культурної спадщини до засобів векторної графіки; узагальнено принципи стилізації, релевантні сучасним дизайнерським практикам; доведено потенціал цифрової ілюстрації як інструменту культурної репрезентації. Проєкт може бути використаний у культурних, освітніх, музейних, туристичних та видавничих ініціативах, а також як база для подальших наукових досліджень у сфері візуальних комунікацій та національної айдентики.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мельник І. Роль українського народного орнаменту в графіці модерну: теоретичний і прикладний аспекти. *ВІСНИК Львівської національної академії мистецтв*. 2019. № 41. С. 11–18.
2. Михайленко В., Прищенко С. Стилзація природних форм у графічному дизайні та рекламі. С. 121–129.
3. Нагорняк Х. М., Калиновська І. М. Адаптації та еволюція традицій в сучасному дизайні на прикладі об'єктів бренду gomingir. *Theory and practice of design*. 2024. № 33. С. 180–187.
4. Пушкар О., Андрющенко Т. Ю. Ілюстрування : Навч. посіб. Харків, 2015. 126 с.
5. Цимбала Л. Трансляція національних традицій в сучасних українських дизайн-практиках. *Актуальні проблеми сучасного дизайну* : Міжнар. науково-практ. конф., м. Львів. Львів, 2019. С. 95–99.
6. Art deco designer: A. M. cassandre. *Owlcation*.
URL: <https://owlcation.com/humanities/Art-Deco-Designer-A-M-Cassandre?utm> (date of access: 08.04.2025).
7. A tale of two japans: oriental queerness in fin de siècle imaginations. *The Morgan Library & Museum*. URL: <https://www.themorgan.org/blog/tale-two-japans-oriental-queerness-fin-de-siecle-imaginations?utm> (date of access: 07.04.2025).
8. Aubrey beadsley | tate. *Tate*. URL: <https://www.tate.org.uk/whats-on/tate-britain/aubrey-beadsley/exhibition-guide?utm> (date of access: 04.05.2025).
9. Behind the artist: romain de tirtoff (erté). *Park West Gallery*.
URL: <https://www.parkwestgallery.com/behind-the-artist-romain-de-tirtoff-erte/?utm> (date of access: 05.05.2025).

10. Categorization and features of simplification methods in visual design. *SCIRP*.
URL: <https://www.scirp.org/journal/paperinformation?paperid=82324&utm> (date of access: 06.04.2025).
11. Cave art movement overview. *The Art Story*.
URL: <https://www.theartstory.org/movement/cave-art/?utm> (date of access: 06.05.2025).
12. Contributors to Wikimedia projects. Art of ancient egypt - wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*.
URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Art_of_ancient_Egypt?utm (date of access: 06.04.2025).
13. Contributors to Wikimedia projects. Medieval art - wikipedia. *Wikipedia, the free encyclopedia*.
URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Medieval_art (date of access: 06.04.2025).
14. Gombrich E. Art and illusion. Washington, 2000. 468 p.
15. Heorhiy narbut: founder of the ukrainian graphic – ukrainian art library. *Ukrainian Art Library*. URL: <https://en.uartlib.org/heorhiy-narbut-founder-ukrainian-graphics/?utm> (date of access: 03.11.2025).
16. History of vector graphics | coreldraw. *CorelDRAW.com | Grafikdesign-, Illustrations-, Vektor- & CAD-Software*.
URL: <https://www.coreldraw.com/en/learn/guide-to-vector-design/history-of-vector-graphics/> (date of access: 05.05.2025).
17. Image stylization: history and future (part 1). *Adobe Research*.
URL: <https://research.adobe.com/news/image-stylization-history-and-future/> (date of access: 03.05.2025).
18. Image stylization: history and future (part 2). *Adobe Research*.
URL: <https://research.adobe.com/news/image-stylization-history-and-future-part-2/> (date of access: 03.05.2025).

19. Image stylization: history and future (part 3). *Adobe Research*.
URL: <https://research.adobe.com/news/image-stylization-history-and-future-part-3/> (date of access: 03.05.2025).
20. Japanese influence on art deco: an elegant fusion. *Deco London*.
URL: <https://deco-london.com/blogs/decodiaries/japanese-influence-on-art-deco-an-elegant-fusion?utm> (date of access: 04.05.2025).
21. Jones J. Cannibalism and genocide: the horrific visions of Ukraine's best loved artist. *the Guardian*.
URL: <https://www.theguardian.com/artanddesign/2022/mar/18/ukraine-best-loved-artist-peasant-maria-prymachenko-terrifying-fooled-stalin-dictator?utm> (date of access: 03.11.2025).
22. Khan academy. *Khan Academy*.
URL: <https://www.khanacademy.org/humanities/ap-art-history/ancient-mediterranean-ap/ancient-egypt-ap/a/egyptian-art?utm> (date of access: 06.04.2025).
23. Kilroy-Ewbank D. L. Disney's sleeping beauty and medieval tapestries: the art behind the movie. *Lauren Kilroy-Ewbank*.
URL: <https://www.lkilroyewbank.com/post/disney-sleeping-beauty-and-medieval-tapestries?utm> (date of access: 05.05.2025).
24. Kubler G. The shape of time. New Haven, 1970. 136 p.
25. Medieval art movement overview. *The Art Story*.
URL: <https://www.theartstory.org/movement/medieval-art/?utm> (date of access: 06.04.2025).
26. Overview - the floating world of ukiyo-e | exhibitions - library of congress. *Home | Library of Congress*.
URL: <https://www.loc.gov/exhibits/ukiyo-e/intro.html?utm> (date of access: 06.04.2025).
27. Portfolio: bella logachova. *Contemporary Lynx*.
URL: <https://contemporarylynx.co.uk/portfolio-bella-logachova?utm> (date of access: 09.10.2025).

28. Ramzi L. Meet gunia project, a ukrainian label fusing folklore with fashion. *Vogue*. URL: <https://www.vogue.com/article/gunia-project-ukrainian-folklore-label-summer-2023?utm> (date of access: 09.10.2025).
29. Rick D. W. Vector graphics. 2015. P. 1–4.
30. Romanenkova Y. Stylization as a style-creating tool of the individual manner of the kyiv painter vadym mykhalchuk. *Humanities science current issues*. 2022. Vol. 2, no. 54. P. 82–87.
URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/54-2-12> (date of access: 29.05.2025).
31. The artworks of maria prymachenko at saatchi gallery. *Natalia Shpytkovska Art Advisory*.
URL: <https://advisory.artcult.org.ua/blog/prymachenko-at-saatchi-gallery?utm> (date of access: 03.11.2025).
32. The Editors of Encyclopaedia Britannica. Cassandre | art deco, advertising, posters | britannica. *Encyclopedia Britannica*.
URL: <https://www.britannica.com/biography/Cassandre-French-graphic-artist> (date of access: 08.04.2025).
33. Ukiyo-e japanese prints movement overview. *The Art Story*.
URL: <https://www.theartstory.org/movement/ukiyo-e-japanese-woodblock-prints/?utm> (date of access: 06.04.2025).
34. Warner J., Kim K. W., Hartmann B. Interactive flexible style transfer for vector graphics. *ACM Digital Library*.
URL: <https://dl.acm.org/doi/fullHtml/10.1145/3586183.3606751#BibPLXBIB0039> (date of access: 04.05.2025).
35. Zooming in on style: Exploring style perception using details of paintings - PMC. *PMC Home*.
URL: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10243498/> (date of access: 04.05.2025).

ДОДАТОК А. ІЛЮСТРАЦІЇ ЗАСОБІВ СТИЛІЗАЦІЇ У МИСТЕЦТВІ

Рисунок 1. Кассандр: «Nord Express» (1925) [6]

Рисунок 2. Самуїл помазує Давида (приблизно 245-256) [25]

Рисунок 3. Судзукі Харунобу: «Вірш Фудзівара но Мотозане» (бл. 860) із серії «Тридцять шість поетів» (бл. 1768) [33]

Рисунок 4. Ерте: «Літній бриз» (1978) [9]

ДОДАТОК Б. ІСТОРИЧНІ ПРИКЛАДИ СТИЛІЗАЦІЇ

Рисунок 1. Альтамірський бізон (13 000-11 000 років до н. е.) [11]

Рисунок 2. Хаотична сцена бою на розписній скриньці з гробниці Тутанхамона (Нове царство). (Єгипетський музей, Каїр; фото: доктор Емі Калверт) [22]

Рисунок 3. Невеликий приватний диптих Вілтона для Річарда II Англійського ,
приблизно 1400 року, зі штампованим золотим фоном та великою кількістю
ультрамарину [13]

Рисунок 4. Судзукі Харунобу: Вірш Фудзівари но Мотозане (бл. 860 р.) із серії
«Тридцять шість поетів» (бл. 1768 р.) [33]

Рисунок 5. Ерте: «Ледачка» (1980) [9]

ДОДАТОК В. УКРАЇНСЬКІ ПРИКЛАДИ СТИЛІЗАЦІЇ

Рисунок 1. Вішак Vatra бренду GOMINGIR [3]

Рисунок 2. Бела Логачова: ілюстрація із серії ARtNUO [27]

Рисунок 3. *Gunia Freedom*: квадратна тарілка [28]

ДОДАТОК Г. ПЛАКАТИ СЕРІЇ «UKRAINIAN YEAR»

Рисунок 1. Січень

Рисунок 2. Лютий

Рисунок 3. Березень

ДОДАТОК Д. ВІЗУАЛЬНО-ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ

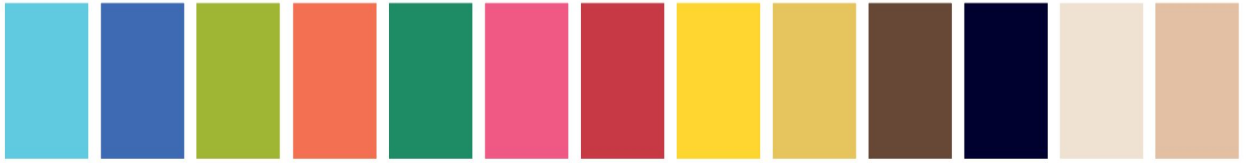

Рисунок 1. Палітра проєкту

Рисунок 2. Ілюстрація до вірша В. Нарбута «Передвеликодній».(1919). Туш, гуаш [15]

Рисунок 3. М.Примаченко: «Убивчий зловмисник в Едемі» [21]

ДОДАТОК Е. ЕЛЕМЕНТИ ПЕРСОНАЖІВ

Рисунок 1. Зимовий орнамент

Рисунок 2. Весняний орнамент

Рисунок 3. Літній орнамент

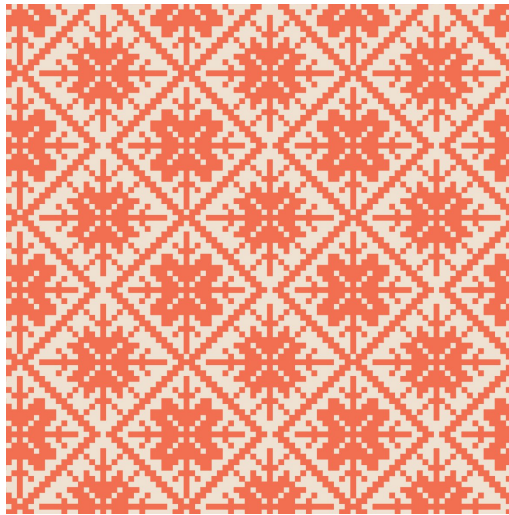

Рисунок 4. Осінній орнамент

ДОДАТОК Ж. СКЕТЧИ

Рисунок 1. Скетч плакату «Березень»

Рисунок 2. Скетч плакату «Квітень»